

BIULETYN KOWIEŃSKI

WILBI.

N^o

Wilno, dnia

26 lutego

1926 roku.

24.

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

	Dział.	Str.
1. Regulamin tranzytowego spławu drzewa po Niemnie /Lietuvos Zinios/.-	I.	1.
2. Prof. Reynis o spławie lasu po Niemnie /Lietuva/.-	"	3.
3. Prasa litewska o ogłoszonym regulaminie spławu drzewa.-	"	3.
4. Polska prasa wileńska o "Regulaminie Spławu".	"	4.
5. Zajęcie zbrojne przez litewską straż pograniczną części terytorjum polskiego.-	"	6.

II. ŻYCIE GOSPODARCZE, a/Stosunki wewnętrzne.

6. "Lietuvos Ukis" o Izbie Rolniczej.	II.	1.
7. Zamierzone zużytkowanie pożyczki zagranicznej, /Rytas/.-	"	1.
8. Obrót wekslowy na Litwie, /Lietuvos Ukis/.-	"	1.

b/Stosunki z zagranicą.-

9. Przestrogi Vygandasas-Puryckisa przed zbytmi ustępstwami w układach z Łotyszami, /Lietuva/	"	2.
10. "Rytas" o traktacie z Łotwą.-	"	2.
11. Stosunki handlowe z Ameryką i Łotwą Rosją.	"	3.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNE.

12. Przebieg wyborów Prezydium ostatniej sesji Sejmu, /Dzień Kowieński/.	III.	1.
13. Sprawa zniesienia stanu wojennego w Sejmie na posiedzeniu w dniu 12/II, /Liet. Zinios/.	"	3.
14. Pos. Szmulksztis o aktualnych zagadnieniach polityki wewnętrznej, /Rytas/.	"	4.
15. "Lietuvos Zinios" o przyszłych wyborach do Sejmu, /Liet. Zinios/.	"	5.
16. Uroczyste posiedzenie Sejmu dn. 16 lutego.	"	5.
17. Watpliwości "Lietuvos Zinios" co do potrzeby istnienia Kontroli Państwowej.	"	6.
18. Rewelacje Woldemarasa o nadużyciach Petrulisa i jego reagowaniu na stawiane zarzuty, /Lietuvis/	"	7.
19. "Lietuvis" o panujących prądach politycznych na Litwie, X	"	9.
20. Wywiad "Lietuvis" w sprawie reformy sądownictwa.	"	10.

IV-V. SPRAWY POLSKIE I INNYCH MNIIEJSZOŚCI NARODOWYCH.

21. Interpelacja polskiej frakcji sejmowej w sprawie niedopuszczania książek polskich do Litwy, IV-V.		1.
22. Odezwa żydowskiej frakcji sejmowej do ludności żydowskiej.-	"	1.

VI. SPRAWY KŁAJPEDZKIE.-

	Dział, Str.
23. Sprawa rozbudowy portu Kłajpedzkiego w ujęciu "Lietuvy".-	VI. 1.
24. Znaczenie portu Kłajpedzkiego w ekonomicznym życiu Litwy i Łotwy. /Liet, Ukis/	" 2.
25. Stan portu Kłajpedzkiego.	" 3.

VIII. KOMUNIKACJA I ROBOTY PUBLICZNE.

26. Wywiad "Rytasa" z ministrem komunikacji.	VIII. 1.
27. "Lietuvos Zinios" o stanie komunikacji.	" 2.
28. Poczta, telefon i telegraf na Litwie. /Lietuvos Ukis/	" 2.

X. KRONIKA, a/ Zagraniczna.

29. Fałszywe Elty o napadzie na lasek Podgajski.	X. 1.
30. Dokoła układów litewsko-łotewskich.	" 1.
31. Układy z ZSSR w sprawie przejęcia lasu.	" 1.
32. Obchód święta niepodległości litewskiej w Londynie.	" 1.
33. Litewskie święto narodowe w Pradze.	" 1.
34. Zaproszenie Litwy na międzynarodowy kongres.	" 1.
35. Dziennikarze amerykańscy w Kownie.	" 1.

b/Kronika gospodarcza.

36. Budżet dodatkowy na rok 1925.	" 1.
37. Budżet m. Kowna.	" 2.
38. Budżet m. Kłajpedy.	" 2.
39. Sprawa pożyczki zagranicznej.	" 2.
40. Bilans Banku Litewskiego.	" 2.
41. Układ handlowy z Finlandją.	" 2.
42. Rada Ekonomiczna przy M-stwie Finansów.	" 2.
43. W izbie handlowo-przemysłowej.	" 2.
44. Zabiegi o wzmożenie tranzytu towarowego przez Litwę.	" 3.
45. Emisja banknotów 1000-litowych.	" 3.

c/Kronika z zakresu spraw polskich.

46. Rezolucja stronnictwa niemieckiego w Litwie w sprawie wypadków kościelnych.	" 3.
47. Uroczyste nabożeństwo polskie w kościele sw. Trójcy.	" 3.

d/Kronika polityczna.-

48. Zmiana ustawy wyborczej do Sejmu.	" 3.
49. Zwołanie Konwentu Senjorów.	" 3.
50. Odrzucenie projektu ustawy o zniesieniu stanu wojennego.	" 4.
51. Wniosek o zakończenie sesji sejmowej.	" 4.

e/Kronika z zakresu robót publicznych.

52. Budowa portu rybackiego przy ujściu rz. Świętej.	" 4.
53.	

f/Kronika komunikacyjna.

53. Udogodnienie komunikacji międzynarodowej Ryga-Kowno-Królewiec-Berlin.-	" 4.
54. Nowe agencje pocztowe.-	" 4.

-----oooOooo-----

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

Regulamin spławu lasu tranzytowego Niemnem. - "Lietuvos Žinios" w N. 214 z 27/I. r. b. zamieszczają regulamin tranzytowego spławu drzewa po Niemnie. - Oto jego tekst:

§ 1.

W myśl podpisanej z jednej strony przez Litwę, z drugiej zaś przez Wielką Brytanię, Francję, Włochy i Japonię konwencji Kłajpedzkiej /aneks III, art. 3, ust. 3/, rząd litewski udziela wolnego tranzytu dla spławianego po Niemnie lasu, w ustalonym przez niniejszy regulamin trybie. -

§ 2.

Zezwala się na tranzytowy spław drzewa po Niemnie przy pomocy tratw i statków bez siły popędowej /barki/. -

§ 3.

Za spławiany po Niemnie tranzytem las rząd litewski nie pobiera ani ceł, ani jakichkolwiek podatków, za wyjątkiem opłaty od korzystania z dróg wodnych, nie większej od opłaty pobieranej od spławu lasu miejscowego, zgodnie z ogólnym regulaminem spławu. -

§ 4.

Do stworzonego w pobliżu Uciechy pasa kontrolnego, pozwala się przybywać właścicielom spławianego lasu, ich pełnomocnikom, przedstawicielom urzędów ekspedycyjnych, strażnikom konwojentom /palydoras/ spławianego lasu oraz flisakom. Wzmiankowane osoby, dla wejścia w trefę kontrolną, będą musiały posiadać dokumenty dla stwierdzenia swej tożsamości oraz wykazania związku ze spławianym lasem. -

§ 5.

Właściciele spławianego lasu względnie ich pełnomocnicy dostarczają do punktu kontrolnego świadectwa transportowe wraz z następującymi dokumentami: 1/ egzemplarze listu przewozowego dla każdej tratwy czy barki, 2/ spis personelu który przybył wraz ze spławianym lasem, 3/ spis inwentarza danej tratwy czy barki, 4/ świadectwo pomiarów danej tratwy czy barki. Wzmiankowane dokumenty mogą być wystawione w dowolnym języku europejskim, wszelako łącznie z obowiązującym tekstem litewskim. -

§ 6.

I. Każdy transport drzewa winien być spławiany Niemnem na podstawie świadectwa transportowego, w którym ma figurować:

1. Imię, nazwisko i adres nadawcy,
2. " " " " odbiorcy,
3. liczba tratw czy barek, numer tratw i barek, względnie nazwa barek,
4. imię i nazwisko konwojenta /palydoras/
5. imię i nazwisko osoby upoważnionej do załatwienia związanych z kontrolą spławianego lasu formalności. -

II. Każda tratwa czy barka ma być zaopatrzona w list przewozowy, w którym ma być wymieniony:

1. transport, do którego należy tratwa czy barka,
2. numer tratwy czy barki, względnie nazwa barki,
3. imię, nazwisko i adres nadawcy,
4. " " " " odbiorcy,
5. gatunek, liczba jednostek i jakość spławianego lasu. -

Pozatem do każdego listu przewozowego winien być dołączony szczegółowy wykaz pomiarów spławianego materiału leśnego. -

§ 7.

Przybyli do strefy kontrolnej flisacy mają być tamże zastąpieni przez obywateli litewskich, posiadających pasporty republiki litewskiej. Każdy transport tratw może być ochraniały jedynie przez pojedynczego konwojenta /palydoras/. Pozwala się na konwojowanie tratw na całej przestrzeni biegu Niemna, aż do portu Kłajpedzkiego odpowiednim konwojentom w liczbie nie większej niż po jednym na każdy transport tratw. Niezbędny w drodze do obsługi barek personel może bez zmiany prowadzić barki aż do Kłajpedy.-

§ 8.

Konwojenci /palydoras/ transportów leśnych i obsługa barek. Pragnący towarzyszyć spławianemu lasowi winni posiadać świadectwa tożsamości, odnośnej instytucji /istajgos/ z fotografiami ich posiadaczy. W świadectwach owych winno figurować imię /właściciela dowodu/ nazwisko, wiek, miejsce zamieszkania oraz wskazany transport spławianych tratw /świadectwo transportowe/ względnie barka. Wzmiankowane świadectwa ważne są na przeciąg jednego sezonu spławu.-

§ 9.

Flisacy oraz obsługa barki w razie potrzeby skorzystania z nadniemeńskiej strefy nadbrzeżnej, pomiędzy Warwiskami a Uciechą, winni uzyskać na to odpowiednią przepustkę od naczelnika policji w Warwiskach.-

§ 10.

W razie rozbicia się tratwy czy barki, można dla ochrony lasu tranzytowego, skorzystać ze strefy nadbrzeżnej, wszelako w takich wypadkach personel tratwy winien niezwłocznie zameldować się w najbliższym urzędzie policyjnym i zameldować o nieszczęściu.-

§ 11.

Wszyscy spławiający Niemnem las, winni ściśle przytrzymywać się ustaw litewskich oraz regulaminu i rozporządzeń w sprawie spławu i dróg wodnych.-

§ 12.

Spławiony do portu kłajpedzkiego las tranzytowy bez względu na jego pochodzenie, traktuje się w porcie pod każdym względem narówni z lasem litewskim.-

§ 13.

Konwojenci transportu tratw i obsługa barek po przybyciu ze spławianym lasem do portu Kłajpedzkiego, przekazują je niezwłocznie odpowiednim osobom czy instytucjom i wyjeżdżają z Litwy. W sprawie tej zwracają się oni do wydziału pasportowego przy Urzędzie Gubernatora w Kłajpedzie, wskazując miejscowość, przez którą pragną z Litwy wyjechać. Wizy względnie przepustki otrzymują bezpłatnie.-

§ 14.

Konsulaty i przedstawicielstwa litewskie wydają wizy na przyjazd do Litwy w sprawach spławu drzewa, w ogólnie ustalony trybie. Właściciele spławianego Niemnem lasu, względnie ich pełnomocnicy, o ile są obywatelami państwa z którym Litwa nie utrzymuje ani dyplomatycznych, ani konsularnych stosunków, mogą po okazaniu dostatecznych dowodów, że wyjeżdżają Niemnem w sprawie spławianego lasu uzyskać w przedstawicielstwach i konsulatach litewskich pozwolenie na przyjazd do Litwy.-

§ 15.

Korespondencja pocztowo-telegraficzna w sprawie spławianego Niemnem drzewa, wysyłana z państwa, względnie adresowana do państwa, z którym Litwa nie utrzymuje stosunków pocztowo-telegraficznych, przyjmowana będzie i wysyłana przez pocztowo-telegraficzne urzędy litewskie drogami będącymi w ich rozporządzeniu.-

§ 16.

Regulamin spławu lasu tranzytowego Niemnem /Vyr. Žin., N. 192, N. 1305/ ulega kasacji.-

Dr. L. Bistras.

PREMJER.

Br. Dailide.

KIEROWNIK SPRAW GABINETU MINISTROW.

Prof. Reynis o spławie lasu na Niemnie. Do ogłoszonych w "Wiadomościach Urzędowych" i "Elcie" przepisów, dotyczących tranzytowego spławu lasu na Niemnie, Minister Spraw Zagranicznych, prof. Reynis udzielił na łamach "Lietuwy" następującego wyjaśnienia:

Wydając te przepisy, rząd litewski składa najlepszy dowód, że wszystkie rozpowszechnianie przez niektórych pogłoski o trudnościach, jakie czyni Litwa w tranzytowym spławie lasu na Niemnie, nie mają najmniejszej podstawy. Rząd litewski spełniając swe zobowiązania co do spławu lasu, zawarte w III ust. 3 art. III dodatku do Konwencji Kłajpedzkiej, przez te przepisy wszystkim daje możliwość wolnego tranzytu dla spławu lasu na Niemnie, niezależnie od tego, kto i skąd go spławi. Jednak obywatelom tych państw, z którymi Litwa dotąd niema dyplomatycznych ani konsularnych stosunków, jak np: Polska, rzecz zrozumiała, wypadnie w każdym razie wybierać w przedstawicielstwach i konsulatach litewskich oprócz zwykłych wiz, jeszcze specjalne pozwolenia na wjazd; formalność taka jednak jest nieunikniona, dopóki państwa te nie nawiążą normalnych stosunków z Litwą. Jednak w stosunkach i do tych państw żadnych specjalnych warunków nie wystawiono, a więc od dnia ogłoszenia powyższych przepisów wszystkie państwa mogą dokonywać wolnego spławu lasu na Niemnie zgodnie z ogólnym porządkiem.-

Prasa litewska o ogłoszonym regulaminie spławu drzewa.- "Lietuva" w N. 24 z 30/I. r. b. w tej samej sprawie pisze:

Rząd litewski przez ogłoszenie regulaminu spławu drzewa, położył kres zawilej kwestji o tranzycie Niemnem, która wciąż dawała okazję do jatrzenia zagranicy przeciwko Litwie. Polacy sami /awantura Żeligowskiego/ przerwali w swoim czasie komunikację Niemnem i tranzyt przez Wileńszczyznę.- Litwa nie widziała i nie widzi możliwości wejścia w normalne stosunki z sąsiadem, który nie szanuje podpisanych przez siebie traktatów i siłę stawia ponad prawem. Wszelako ze względu na ogólne interesy ekonomiczne, rząd litewski, pomimo prowakacyjnego zachowania się ze strony polskiej regulamin spławu ogłosił. Rok bieżący okaże, czy istotnie żywotną jest potrzeba wolnego tranzytu Niemnem.-

"Trinitas" w tej sprawie w N. 5 z 4/II. r. b. pisze mniej więcej jak następuje:

Rząd litewski ogłosił niedawno regulamin spławu drzewa. Treść regulaminu jest powszechnie znana. Regulamin posiada dobre i złe strony. Do pierwszych należy fakt, że spław drzewa będzie się odbywał bez żadnych specjalnych układów polsko-litewskich. Poza to dzięki regulaminowi spławiane również będzie drzewo z Rosji. Rosyjski materiał leśny jest tańszy od polskiego, to też znajdzie zbyt na Litwie. Wreszcie spław drzewa da zarobek kupcom i robotnikom kłajpedzkim. Regulamin posiada jednak i strony ujemne dla Litwy. Przedewszystkiem spław drzewa narzucony został przez niewygodną dla Litwy konwencję Kłajpedzką. Dalej otwarcie spławu robi pierwszy wyłom w dotychczasowym stanowisku Litwy niepodtrzymywania z Polską żadnych stosunków, to też jest faktem nader bolesnym dla narodowej ambicji litewskiej. Najgorszą wszakże stroną otwarcia spławu drzewa jest fakt, że powoduje ono napływ do Litwy obywateli wojującego z nią państwa i zmusza do zwiększenia liczebności litewskiej policji wodnej i kolejowej, a to w obawie przed przeniknięciem "zgnilizny polskiej" na Litwę. Litwa winna przeto być wielce ostrożna w stosunku do omawianego spławu drzewa. -

P o l s k a p r a s a w i l e Ń s k a o " R e g u l a m i -
n i e S p ł a w u " . -Polska prasa wileńska najbardziej może zainteresowana w pomyślnym rozwiązaniu stosunków polsko-litewskich i najbardziej świadoma istoty tych stosunków poświęca jak zwykle dużo miejsca zagadnieniom spławu na Niemnie. -

* * *

Monarchistyczne "Słowo" z dnia 9 lutego 1926 roku w artykule pod tytułem: "Litwskie męki Tantala" pisze:

W dniu 31 stycznia b.r. w N: 214 "Virjausibes Žinios" /dziennik praw Republiki Kowieńskiej/ ogłoszony został regulamin o spławie na Niemnie. Regulamin ten daje możność spławu po Niemnie także obywatelom tych państw "z którymi Litwa nie utrzymuje dyplomatycznych stosunków". -

To znaczy, że twierdzenia nasze, że państwo kowieńskie musi otworzyć Niemen są słuszne. -

Opinia polska, a zwłaszcza głos znawców stosunków naszego kraju musi poważnie ostrzec polskie ministerstwo spraw zagranicznych przed nowym kuglarstwem kowieńskim. Byłoby niezwykle szkodliwe dla naszych państwowych interesów, aby Polska pozwoliła swoim obywatelom spławiać las na zafiarowanych przez Kowno warunkach. -

Pamiętać także należy, że Litwini kowieńscy rachuby swoje opierają także na tem, że towarzystwo angielskie, które zakupiło tereny leśne w Białowieży, wywrze pewien nacisk na rząd polski, aby jednostronny i prowokacyjny regulamin kowieński w życie wprowadzić. Miejmy nadzieję, że się tu Kowno zawiedzie na swoich kalkulacjach. -

W Kopenhadze i Lugano Kowno odrzuciło warunki polskie. Jednak w Kopenhadze i Lugano znać było najwyraźniej, że Kownu przedewszystkiem chodzi o spław lasu okrągłego. -

Przewodniczący komisji finansowej Sejmu p. Steponavičius w wywiadzie dziennikarskim oświadczył, że rokowania o należne republice kowieńskiej z Rosji /na mocy traktatu pokojowego z ZSSR/ 100.000 ha lasu zostały ukończone. Republika kowieńska ma otrzymać 25 milionów festmetrów, eksploatacja ma się odbyć w ciągu 20 lat, co da około 1.250.000 rocznie i zapewni pracę 60 tartakom kłajpedzkim na dwie zmiany. Całe przedsięwzięcie prowadzone będzie przez mieszane towarzystwo litewsko-rosyjskie. Ze strony ZSSR powyższy układ podpisał kom. Aralow. -

Jednak na spławienie tej ilości drzewa do Kłajpedy potrzebne jest zezwolenie Polski. -

W literaturze polskiej nie brakowało nigdy twórców, którzy w sposób wyjątkowo bogaty i różnorodny wyrażali swoje myśli i uczucia. Wśród nich należy wymienić przede wszystkim twórców, którzy w sposób wyjątkowo bogaty i różnorodny wyrażali swoje myśli i uczucia. Wśród nich należy wymienić przede wszystkim twórców, którzy w sposób wyjątkowo bogaty i różnorodny wyrażali swoje myśli i uczucia.

Polak... w literaturze...
nie...
interes...
najbardziej...
do...
* * *

W dniu 21 stycznia 1947 r. w Warszawie odbyło się spotkanie...
artykuł pod tytułem: "Literatura i jej rola w życiu społecznym".

W dniu 21 stycznia 1947 r. w Warszawie odbyło się spotkanie...
Literatura polska...
W Kopenhadze...
Jednak w Kopenhadze...
Przewodniczącym...
W wywiadzie...
Jednak w Kopenhadze...
Przewodniczącym...
W wywiadzie...
Jednak w Kopenhadze...
Przewodniczącym...
W wywiadzie...

Litwa Kowieńska, która musi zapewnić zamierającej Kłajpedzie "chleb powszedni" znajduje się dziś w sytuacji mitycznego Fantala. Spogląda na skarby drzewne obiecane jej przez ZSSR i "... oblizuje się."

Podług traktatu pokojowego pomiędzy Polską a ZSSR Polska zapewnia Rosji tranzyt wszelkimi drogami żelaznymi, wodnymi dla tranzytu otwartymi. Bezcelne kuglarstwo kowieńskie z jednostronnym regulaminem ma na celu pobudzić ZSSR, aby uznała Niemen za otwarty, a to właśnie dlatego, że "Kowno raczyło go otworzyć".

Otóż tak nie jest.

Może być mowa o otwarciu Niemna dopiero wtedy, kiedy Kowno wypełni warunki wskazane jej w konwencji Kłajpedzkiej.

W konwencji Kłajpedzkiej rząd litewski, nie zważając i niezależnie od obecnych stosunków politycznych pomiędzy Polską a Litwą, "zobowiązuje się od tej pory zezwolić na wszelkie ułatwienia i przyznać je dla ruchu handlowego na tej rzece /Niemnie/ do portu lub z portu Kłajpedy i w samym porcie..." A więc neutralizacja Niemna, do której Litwa zobowiązała się względem Polski, przewiduje wznowienie na tej rzece nie tylko spławu lecz ruchu handlowego w szerokim znaczeniu tego słowa. Polska powinna mieć prawo nie tylko spławić swój las, lecz przywozić Niemenem wszelkie inne towary, przytem nie tylko z wodą t. j. z Polski do portu kłajpedzkiego, lecz i w kierunku odwrotnym, z portu kłajpedzkiego do Polski.

Tymczasem regulamin litewski mówi wyłącznie o spławie lasu, nie poruszając wcale innych kwestyj, związanych z ruchem handlowym na Niemnie wogóle. Mało tego, regulamin mówi jasno, iż transport na Niemnie jest dozwolony tylko tratwami, łodziami i statkami, nie majacemi własnego popędu. Przepis ten wyklucza wykorzystanie przez Polskę portu kłajpedzkiego i Niemna dla importu a także eksportu towarów, nie nadających się do spławu. W ten sposób z całości swych zobowiązań przed Polską i aljantami ustalonych konwencją kłajpedzką Litwa wykonała tylko tę część, której wykonania wymagały jej absolutne konieczności t. j. otrzymanie surowca dla jej przemysłu.

Nie można także powiedzieć, ażeby brak Konsulatu Polskiego w Kłajpedzie, zakaz używania statków z własnym popędem, konieczność zdawania transportów na granicy, w porcie kontrolnym, załogom i flisakom litewskim, konieczność każdorazowego otrzymywania wiz na przejazd w sprawach związanych z tranzytem, a więc konieczność udowadniania urzędnikowi litewskiemu, iż jedzie się właśnie w tej sprawie, a nie w innej konieczność udowodnienia, iż korespondencja z Polski lub do Polski właśnie spraw tranzytu dotyczy i t. p. - ażeby to wszystko można było zaliczyć do kategorii "wszelkich ułatwień", należnych Polsce podług konwencji.

Wobec ogłoszonego przez Kowno jednostronnego regulaminu Polska powołać się powinna na konwencję Barcelońską, a przede wszystkim na jej art. 7. Konwencja Kłajpedzka ograniczyła prawo Litwy do korzystania z tego artykułu konwencji Barcelońskiej na korzyść Polski, ale nie odwrotnie. Polska ma w danej chwili nie tylko prawo, ale i obowiązek skorzystać z tego artykułu i nie dopuścić do spławu na Niemnie, dopóki jej żywotne interesy zarówno przewidziane w konwencji Kłajpedzkiej, jak i nieprzewidziane zaspokojone nie zostaną.

W interesie naszego kraju leży również, aby spław lasu okrągłego był jaknajmniejszy, aby Polska wywoziła jaknajwięcej materiałów tartych, lub nawet wyrobów drzewnych. Wywożenie lasu surowego zwiększa bezrobocie w kraju. A więc nam przede wszystkim są potrzebne koleje, a nie spław przez Niemen.

Koleje potrzebne są nam zwłaszcza w danej chwili w czasie wojny celnej z Niemcami.

Wreszcie specjalny, jednostronny i niebывały w stosunkach dyplomatycznych, sposób kowieński w otwarciu Niemna usiłuje poniżyć i upokorzyć Polskę. Chce, aby las rosyjski zeznał bezrobocie w Kłajpedzie przechodząc przez nasze terytorium bez naszej woli, wbrew naszej woli. Miejmy nadzieję, że dyplomacja nasza potrafi zareagować na to nowe kuglarstwo kowieńskie.

Demokratyczny zaś "Kurjer Wileński" jeszcze z dnia 27 stycznia b.r., gdy się tylko ukazały wiadomości o projektowanej ustawie pod tytułem: "Chytry projekt", zamieścił następujące uwagi:

Kłajpeda jako port umiera, niezadowolone wśród ludności rośnie. Życie gospodarcze staje. Drzewo polskie jest potrzebne - niema możliwości wywiezienia przyznanego traktatem litewsko-bolszewickim drzewa z Rosji. Jednocześnie jednak pragnąc wyciągnąć wszystkie korzyści ekonomiczne ze spławu drzewa z Polski, Litwa chce utrzymać swe zasadnicze stanowisko wojny z Polską i nie wchodzi z nią w żadne stosunki. Ma być nadal bojkotowana Polska. Obywatelom litewskim ma być nadal wzbroniony wjazd do Polski, obywatelom Polski - wjazd do Litwy - oprócz drzewa. Ten jedyny gatunek towaru ma być uprzywilejowany wśród różnorodnego rodzaju dóbr - i ma wpuszczany - lecz pod eskortą prawomyślnego miejscowego obywatela. Właściciel sam ze swoimi flisakami nie będzie miał wstępu do portu - bo "wojna trwa - a "Wilno okupowane jest przez wroga".

O tę zasadę, że przez mur chiński, oddzielający Polskę od Litwy, może się przedostawać tylko drzewo, zasadę staławią przez rząd litewski, rozbiłv się rokowania polsko-litewskie w Lugano.

Litwa potrzebując drzewa, chce jednak warunki polskie ominąć i ominąć wogóle konieczność przystąpienia z Polską do nowych układów - pragnie więc sprawę spławu uregulować osobną ustawą odnoszącą się abstrakcyjnie do wszystkich. Chce powiedzieć: Niemen otwarty dla wszystkich na jednakowych warunkach, tylkożła wola xak Polski nie chce z tego korzystać i kładzie się w poprzek europejskiej powojennej wymianie dóbr.

Zamiar jednak jest zbyt naiwny. Już sam fakt ogłoszenia wojny z Polską i utrzymywania stosunków wpływających ze stanu wojny stawia Polskę w zupełnie innej sytuacji, niż każde inne państwo i obywatela każdej innej narodowości, mającego wjazd wolny niezależnie od tego, czy jedzie z drzewem czy bez drzewa. Każdy inny obywatel ma ochronę swojego konsula, którego obywatel i kupiec polski nie posiada.

Dlatego też niema najmniejszej wątpliwości, że to "chytne posunięcie" litewskich mężów stanu przyniesie im tylko nową kompromitację. A zlikwidowaniem owego humorystycznego stanu wojny w czasie pokoju, który jednak tamuje bieg spraw gospodarczych, będzie musiała zająć się Europa, o ile nie zechce nadużywać pod tym względem cierpliwości Polski, która to cierpliwość też ma swoje granice.

Jeśli się wojnę głosi, musi się ponosić jej konsekwencje.

Jeśli zaś te konsekwencje są niewygodne to i ten absurd wojenny przedewszystkiem zlikwidowany być powinien. Wolna wymiana ludzi, towarów i korespondencji, z zapewnieniem opieki konsularnej niezależnie od tego, czy podjęte zostaną stosunki dyplomatyczne - to minimum, bez którego zdaje się Litwa drzewa polskiego mieć nie będzie.

Zajęcie zbrojne przez litewską straż pograniczną części terytorjum polskiego. - /Urzędowy komunikat Polskiej Agencji Telegraficznej/.

Na odcinku IV kompanii Pol. Granicz. w powiecie Wileńsko-Trockim w obrębie posterunku Podgaje znajduje się niewielki obszar leśny, objęty naszą linią patrolową, a przeto faktycznie należący do R.P. Do tego skrawka lasu Litwini roszczą pretensje, które datują się jeszcze z marca

roku ubiegłego, kiedy to Straż Graniczna litewska bezprawnie zajęła go przemocą. Wówczas zastępca starosty pow. Wileńsko-Trockiego p. Michał Łukaszewicz odbył konferencję z naczelnikiem pow. Wiłkomierskiego i zatarg cały został zlikwidowany pokojowo bez użycia broni. Wówczas jeszcze p. Łukaszewicz wskazał ~~litka~~ przedstawicielowi władz litewskich, że znana uchwała Rady Ambasadorów w przedmiocie ustalenia przebiegu linii granicznej polsko-litewskiej, porucza oznaczenie tej linii w terenie i załatwienie wszelkich spornych kwestji granicznych Mieszanej Polsko-Litewskiej Komisji Granicznej i że władze polskie ze swej strony oczekują li tylko zgody rządu litewskiego na zwołanie tej Komisji.-

W styczniu r. b. Litwini jednak ponownie wtargnęli do lasu Podgajskiego, dokonali samowolnie wycięcia znacznej jego części i zwieźli drzewo na swój teren. Delegowany na miejsce wypadku p. Łukaszewicz odbył powtórna konferencję z władzami litewskimi, żądając, by położono wreszcie kres podobnym bezprawiom.-

W dniu 19 lutego r. b. o godz. 10 Litwini w sile 50 ludzi, uzbrojonych w karabiny maszynowe i granaty wtargnęli po raz trzeci na teren lasu Podgajskiego, usuwając patrole polskie i grożąc użyciem oręża w wypadku usiłowań naszej straży Granicznej przywrócenia naszego stanu posiadania. W związku z powyższym opisanym faktem gwałtu i swawoli litewskiej władze wojewódzkie wydały właściwe zarządzenia.

Polska prasa Wileńska zarówno "Słowo" jak "Dziennik Wileński" podaje obszernie sprawozdania z przebiegu zajścia.-

"Kurjer Wileński" w numerze z dnia 23 lutego r. b. w następujący sposób charakteryzuje sprawę:

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że w całej tej akcji ów las nie odgrywa jako taki żadnej roli. Zajęcie go przez Litwinów posiada daleko poważniejsze cele. Chodzi po prostu o sprowokowanie władz polskich do zbrojnego lokalnego zatargu, któryby nie stanowił żadnej groźby dla interesów litewskich, mógł posłużyć za podstawę do oskarżenia Polski o agresję w stosunku do Litwy.-

Tę, na której powstał zamiar tej prowokacji, jest niezawodnie sprawą uzyskania przez Polskę stałego miejsca w Radzie Ligi Narodów. Celem napaści litewskiej jest stworzenie pewnego faktu, któryby za pomocą kłamliwego oświetlenia w prasie zagranicznej, mógł być wykorzystywany jako dowód, że Polska wciąż dybie na niepodległość Litwy i że przeto udzielenie jej miejsca w Radzie Ligi Narodów byłoby zaprzeczeniem kardynalnych zasad, ożywiających tę instytucję.-

Nie przypisujemy zaszczytu autorstwa całej tej imprezy wyłącznie politykom litewskim. Prawdopodobnie nie zdobyliby się oni na ten krok bez inspiracji niemieckiej, która musiała z góry zapewnić im całkowite poparcie swego doskonale zorganizowanego aparatu propagandowego. Te okoliczności ~~oddawna potwierdzają~~ całkowicie potwierdzają oddawna zresztą ~~istotny~~ fakt, że w swojej polityce w stosunku do Polski, Litwa jest przede wszystkim marzędziem w rękę pruskiemu, należy z całym naciskiem podkreślić i odpowiednio stać wnioski wyciągnąć.-

Pruscy oficerowie w przebraniu cywilnym, kontrolujący i kierujący z Kiernowa akcją pionków litewskich są ciekawym i charakterystycznym sprawdzianem istotnego stosunku Niemiec do niezawisłości litewskiej o tyle dla nich potrzebnej i godnej poparcia, o ile ostrze jej aspiracji przeciwko Polsce i przeciwko pacyfikacji stosunków w tym ważnym zakątku Europy jest zwrócone.-

Jesteśmy przekonani, że rząd polski nie da się sprowokować temi niedźmiernymi szacherkami na małe awanturki i zajmie stanowisko odpowiadające jego stałym najważniejszym dążeniom politycznym. Za najbardziej niewłaściwe i niecelowe z tego stanowiska uznać należałoby wszelkie działania wynikające z bezpośredniej reakcji uczuciowej.-

Działanie to nie powinno być w żadnym razie poło-
wicznym. Celem jego i podstawa może być jedynie osiągnięcie
decydującego rozstrzygnięcia.-

Niemobstajemy przy wyborze tej lub innej drogi
do celu tego wiodącej. Zaznaczyć jednak musimy, że społeczeń-
stwo nie zniesienie dłużej kunktatorstwa w decyzji i nie-
dołęstwa w jej realizowaniu.-

"Dziennik Wileński" zaś z dnia 23 lutego pisze:

Nie ulega już dziś wątpliwości, że Kownu chodzi o
sprowokowanie incydentu granicznego przed marcową sesją
Ligi Narodów. Nie po raz pierwszy Litwa wstępnie zaczepnie
przed obradami Ligi. Chodzi jej o to, aby sprawa wileńska
była wciąż na terenie międzynarodowym aktualną, aby Europa
nie przeszła nad nią do porządku dziennego. Pomimo licznych
afrontów, jakie spotkały Galwanauksa, jako przedstawiciela
Litwy na posiedzeniach Ligi, dyplomacja litewska uparczywie
wraca do sprawy, która już przegrała. Ponieważ na wywody dyp-
lomatów litewskich nikt już nie zwraca uwagi, Litwa szuka
awantur, aby na drodze napadu bandyckiego podnieść sprawę
wileńską.-

Komunikat urzędowy o akcji w dniu 23 lutego był treś-
ci następującej:

W wyniku rozpoczętej wczoraj dnia 22 b.m. wieczor-
em akcji likwidacyjnej przwrócenia polskiego stanu posia-
dania na odcinku Podgajskim naruszonego bezprawnie w dniu
19-go lutego przez litewską straż graniczną, został teren
okupowany bez użycia broni o godz. 21-szej tegoż dnia ru-
chemoskrzydłającym przwrócony, przyczem rozbrojono i zatrzy-
mano trzech funkcjonariuszy litewskiej straży granicznej,
którzy nie chcieli wycofać się z ~~xxx~~ polskiego terenu.-

O godzinie 23 min. 30 tegoż dnia znaczny oddział
litewski straży granicznej usiłował ponownie wtargnąć na
polski teren i zmusić oddział polskiej policji do wycofa-
nia się.

Jednak czujność i zdecydowana postawa polskiej
policji zmusiła Litwinów do odwrotu na linię patrolową.-

Zachowanie się litewskiej straży granicznej było
w wysokim stopniu wyzywające. Nasz patrol, policyjny został
ostrzelany przez Litwinów gęstym ogniem karabinowym co post-
tawilo polski oddział w stan koniecznej samoobrony i zmu-
siło do odparowania napastników krótką salwą karabinową.-

W rezultacie akcji powtórnie został przywrócony
całkowicie stan polskiego posiadania przyczem rozbrojono i
zatrzymano jeszcze 5 funkcjonariuszy litewskiej straży gra-
nicznej.-

Nazajutrz dnia 23 lutego według informacji z fron-
tu:

O godzinie 8 min. 30 rano litwini rozpoczęli prze-
grupowywanie swoich sił i dalszą ich koncentrację na odcin-
ku Podgajskim. Szczególniej silniej zaczęli Litwini wzmac-
niać pozycje w rejonie miejscowości Kliszebloto, gdzie oko-
pali się. Linje patrolowania Litwini cofnęli wglab swego te-
rytorjum o prawie pół kilometra, patrole zaś wzmocnili od
15 do 20 ludzi.-

O godz. 2 popołudniu do Kiernowa i Koszedar przy-
były litewska policja kolejowa w sile 200 ludzi, z czego na-
leży wnosić, iż Litwini zamierzają sprowadzać dalsze posił-
ki z kraju. Również zauważono przegrupowania wśród szauli-
sów.-

Ogółem na odcinku podgajskim Litwini zgromadzili
dotychczas 2000 ludzi.-

Tegoż dnia wywiad policji ustalił: O godz. 17-ej
Litwini wycofali swe posterunki wglab o 1 kilometr i patro-
luja grupami po 30-40 żołnierzy.-

... to the ...
... of the ...
... the ...

... 1947 ...

... of the ...
... the ...
... the ...

... the ...

... the ...

... the ...
... the ...
... the ...

... the ...
... the ...
... the ...

... the ...

... the ...

... the ...
... the ...
... the ...

... the ...

... the ...

... the ...

Na wieży kościoła w Kiernowie urządzili Litwini punkt obserwacyjny dla artylerji. Oprócz tego na tej samej wieży ustawiono karabin maszynowy.

W rejonie miejscowości Ozierki Litwini zaciągają załogi druciane. Z rozporządzenia komendanta Kiernowa zabroniono ludności palenia światła w domach. Według wiadomości otrzymanych po godz. 23 do Muśnik przybył dowódca dywizji generał Żukauskas /Żukowski/. Jednocześnie w Muśnikach z rozkazu dowódcy szaulisów Todcza zebrały się oddziały Szaulisów.

Podajemy poniżej dane Wileńskiej Dyrekcji Lasów Państwowych, dotyczące skrawka lasu, który Litwini pragnęli zagarnąć:

Teren leśny, zajęty przez Litwinów w dn. 19 b. m. stał nową enklawą o powierzchni około 10 ha, wznającą się w terytorjum Litwy i należy do oddziału 2-go uroczyska Kiernowskiego, obrębu Duksztańskiego, leśnictwa po-Pijarskiego, nadleśnictwa Wileńskiego i był dozorowany przez gajowego 9-go obchodu, Wasewicza, zamieszkałego we wsi Pakielnia.

Na skutek doniesienia Nadleśnictwa Wileńskiego o wyrobienie drzewa dokonaniem przez władze litewskie w dn. 23. X. 1924 r. Dyrekcja Lasów Państwowych zwróciła się do Komendy Policji Państwowej XVI Okr. z prośbą o zarządzenie dla okrócenia samowoli. W odpowiedzi nadeszło powiadomienie, że po porozumieniu się obu stronnych władz, litewska straż graniczna zapewniła nienaruszalność lasu kwestjonowanego, aż do definitywnej delimitacji granicy polsko-litewskiej przez właściwą komisję.

Pomimo pogroźek i protestów litewskiej straży granicznej gajowy Wasewicz pilnował nadal kwestjonowanego przez Litwinów terenu i donosił leśniczemu i miejscowemu posterunkowi policji granicznej w Podgaju o kilkakrotnym wywożeniu drzewa, przeważnie gałęzi przez władze litewskie pod osłoną uzbrojonej litewskiej straży granicznej.

Od strony Polski, ludność miejscowa nie miała dostępu do terenu kwestjonowanego przez Litwinów.

Jeńcy, hadani w Wilnie oświadczyli, iż rozpoczęli akcję dlatego, że:

mieli rozkaz od komendanta straży granicznej. Polecenie to otrzymali wieczorem dnia 18 lutego. W dniu 19 o godzinie 9-ej rano wymaszerowali w sile 50 ludzi z Kiernowa do Kliszebłota skąd wysłano patrol w ilości 9-ciu do lasu Podgajskiego, celem zrekonoskowania terenu. W godzinę po wymarszu patrolu wysłano jeszcze 10 ludzi, którym wydano rozkaz w razie wkroczenia straży granicznej polskiej usunąć ją choćby siłą z zajętego lasu. O 6-ej wieczorem do wsi Muśniki przybył oddział "szaulisów", który obsadził wzgórze leżące o 200 kroków, leżące naprzeciw Podgajskiego lasu, dwoma karabinami maszynowymi, w ten sposób ustawionymi, że las wraz z czynną akcją z naszej strony znalazłby się w ogniu krzyżowym. Następnie oddział policji litewskiej ściągnięty z drugiego rejonu straży granicznej litewskiej obsadził Kiernowo. Oddział ten liczył 40 ludzi. Do Kliszebłota i Muśnik zaprowadzono połączenia telefoniczne.

Dalej jeńcy zeznają, iż zauważyli jakichś dwóch nieznanych im oficerów, którzy zupełnie, ani po litewsku, ani po polsku nie rozmawiali. Później dowiedzieli się, że są to Niemcy. Oficerowie ci przebywali w towarzystwie starosty powiatowego który wieczorem w dniu 19 lutego przyjechał do Kiernowa. Na drugi dzień rozeszły się pogłoski wśród policjantów litewskich, że do Kowna przyjechali przedstawiciele rządu niemieckiego i sztab oficerów niemieckich, którzy mieli kierować i wspomagać radą dowództwo wojsk litewskich w ewentualnej akcji wojennej z Polską.

W dniu zajęcia lasu policjanci litewscy otrzymali uzupełnienie w amunicji. Zwykle posiadali po 40 ładunków, a w dniu tym otrzymali jeszcze po 60 sztuk na karabin ~~maszynowy~~ dodatkowo

Prócz tego każdy zaopatrzony był w dwa granaty ręczne. Z chwilą, gdyby padły pierwsze strzały ze strony polskiej mieli po zajęciu lasu posunąć się o kilkaset metrów w głąb polskiego terytorjum. Przed wymarszem otrzymały wszystkie oddziały rozkaz zabraniający bezwzględnie strzelanie jako pierwszym do Polaków. Jednak samo zachowanie winno być, w stosunku do polskiej straży granicznej, jaknajbardziej prowokacyjne, iżby spowodować pierwsze strzały ze strony polskiej. -

Oddziałów wojskowych według zeznań policjantów w rejonie niema i nie były koncentrowane. Natomiast w dniu 22 lutego przybył jeden oddział "szaulisów", ściągnięty z trzeciego rejonu straży granicznej litewskiej, którego siłę podać nie umieli, a który rozkwaterowany został w Kiernowie. -

Policjanci litewscy stwierdzają, że podczas wypierania ich z zajętego lasu w dn. 23 lutego pierwsze strzały padły z ich strony, co też w protokołach podpisali. -

Charakterystyczne są zaprzeczenia faktu napaści przez prasę litewską. Czytamy w N. 43 "Rytasa" z dn. 23/II, komunikat Elty z dn. 22/II, r. b.

W prasie zagranicznej ukazała się pogłoska z Warszawy, że na linii demarkacyjnej w pobliżu Podhajów miało miejsce poważne starcie pomiędzy Litwinami a Polakami. Starcie miało rzekomo nastąpić wskutek przejścia kompanii regularnego wojska litewskiego przez linię demarkacyjną.

Wszystko to jest kolejnym oszczerstwem polskiem, skierowanym przeciwko Litwie. W rzeczywistości miał miejsce konflikt o blisko 15 ha lasu, który Polacy kilkakrotnie już próbowali rabać. Pograniczna policja litewska, zauważywszy, że zbrojni policjanci polscy, po przejściu linii demarkacyjnej, zaczęli rabać drzewa po stronie litewskiej, okrzykiwała ich i zaproponowała odwrót. Polacy próbowali się sprzeciwić wszelako na groźbę policji litewskiej wycofali się. Na tem konflikt się zakończył. -

Dnia 24 b. m. Litwini starali się nawiązać pertraktacje z władzami polskimi i dnia 25 o godz. 12-tej odbyło się spotkanie naczelnika pow. Wiłkomierskiego p. Szabanowicza z zastępcą Starosty Wil.-Trockiego p. Łukaszewiczem. -

Przedstawiciel litewski p. Szabanowicz żądał wydania jeńców i wycofania z lasu Podgajskiego polskich placówek, proponując stworzenie zeń neutralnego terenu. Jednocześnie zaznaczył, że narazie nie posiada żadnych pełnomocnictw od swej przełożonej władzy. Zastępca Starosty Wil.-Trockiego p. Łukaszewicz między innymi zaproponował utworzenie mieszanej komisji dla zlikwidowania zatargu. Wicewojewoda wileński w sprawie propozycji litewskich, że mowy być nie może o utworzeniu z Podgajskiego lasu neutralnego pasu, a wydanie jeńców możliwe jest tylko w wypadku pisemnego zobowiązania się Litwinów, że w przyszłości podobne napady straży granicznej mieć miejsca nie będą. -

Zgodnie z umową stron pertraktacje dalsze miały się odbyć dn. 26 lutego. Otóż o godz. 9 rano 26 b. m. policjant litewskiej straży granicznej podszedł pod pikietę naszą N. 1, z zawiadomieniem, że naczelnik powiatu Wiłkomierskiego p. Szabanowicz prosi p. Łukaszewicz o przybycie na miejsce spotkania i dania mu w kwestji przedwczorajszych prośb, a głównie prośby zwrotu jeńców, odpowiedzi. Gdy p. Łukaszewicz przybył o godz. 9 m. 30 na miejsce zamiast oczekiwanego naczelnika pow. Wiłkomierskiego zastał niższego funkcjonariusza litewskiej straży granicznej bez broni i dwóch uzbrojonych w karabiny również niższych funkcjonariuszy. Wobec więc nie przybycia na miejsce spotkania naczelnika powiatu Wiłkomierskiego pertraktacje odbyć się nie mogły. -

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

II. ŻYCIE GOSPODARCZE, a/ Stosunki wewnętrzne, -

"Lietuvos Ukis" o Izbie Rolniczej,

"Lietuvos Ukis" w N. 6 omawia organizację Izby Rolniczej. Czytamy tam:

W myśl przyjętego dnia 19/XII, 25 r. przez Sejm statutu Izby Rolniczej ta ostatnia rozpocznie w roku bieżącym swą działalność. Izba Rolnicza ma na celu podnoszenie poziomu rolnictwa oraz reprezentację interesów rolników zawodowych /§ 1/.

Izba Rolnicza winna /§ 12/: 1/ na prośbę Ministra Rolnictwa wyrażać swą opinię co do sposobów podnoszenia poziomu rolnictwa, udzielać niezbędnych informacji rolniczych, delegować swych ekspertów, 2/ na polecenie ministra Rolnictwa bezpośrednio podnosić kulturę rolną. Izba Rolnicza ma prawo /§ 13/ wyrazić swą opinię: 1/ o wydawaniu związanych z rolnictwem ustaw, 2/ o taryfach eksportowych, importowych i kolejowych, na ile dotyczą one produktów i rekwizytów rolniczych. Izba Rolnicza cieszy się prawami osoby jurystycznej, /§ 15/.

Członków Izby Rolniczej w liczbie od 12 do 36 wybierają na przebieg trzech lat organizacje, pracujące nad podniesieniem kultury rolnej oraz w zakresie związanego z rolnictwem handlu i przemysłu. Corocznie na miejsce dawnych członków wybiera się nowych /1/3 część ogólnej liczby członków; §§ 3-10/ Kierownictwo spraw należy do Walnych Zgromadzeń oraz do Zarządu, składającego się co najmniej z 3-ch członków /§ 18/.

Izba Rolnicza w działalności swej ma poczęci zależność od Ministra Rolnictwa: Izba powstaje jedynie za zezwoleniem Ministra Rolnictwa /§ 2/; ten ostatni może zażądać zwołania zgromadzenia walnego /§ 19/ i przesłać Izbie sprawy do rozpatrzenia /§ 22/, w posiedzeniach Izby Rolniczej może brać udział przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa z głosem doradczym /§ 26/; Minister Rolnictwa wydaje regulamin w sprawie wprowadzenia niniejszego statutu w życie /§ 40/. Co się tyczy finansów Izby Rolniczej to składają się na nie składki /inaišai/ /§ 37/ wchodzących w skład Izby organizacyj, preliminowane w budżecie sumy z ramienia Ministerstwa Rolnictwa, wreszcie z innych nadwyżek. Rozwiązać Izbę Rolniczą ma prawo jedynie Gabinet Ministrów /§ 39/.

Zamierzone użytkowanie pożyczki zagranicznej. - Poseł Szmulskštis leader chrześcijańskiej demokracji w wywiadzie udzielonym przedstawicielowi "Rytasa", ogłoszonym w N. 29 tak określa ewentualne użytkowanie pożyczki zagranicznej:

Rząd litewski zgadzając się w zasadzie na zaciągnięcie pożyczki amerykańskiej w wysokości 12 milj. litów zamierza użyć ją jak następuje: 1/ założenie Banku Hipotecznego, w którym rolnicy litewscy mogliby zaciągać długoterminowe, tak potrzebne dla odbudowy i podniesienia rolnictwa pożyczki pod zastaw swych gruntów, 2/ subsydjowanie Banku Ziemskiego, skąd czerpałoby kredyty osadnicy na budowę budynków i kupno inwentarza, 3/ dalsza budowa kolei Omole-Telsze, 4/ dokończenie budowy i remont szos oraz budowa mostów.

Obrót wekslowy na Litwie. - "Lietuvos Ukis" w numerze pierwszym r. b. zamieszcza pod wyżej powyższym tytułem artykuł. Podajemy go w streszczeniu:

Dnia 1-go stycznia 1923 roku w dziewięciu litewskich bankach akcyjnych znajdowało się zdyskontowanych weksli

na sumę blisko 5 milj. litów, zaś dnia 1 stycznia 1924 r. cyfra ta wynosiła już 19 milj. litów. Dnia 1 lipca 1923 r. we wszystkich litewskich instytucjach kredytowych /licząc w tem Bank Litewski, prywatne kantory bankowe, towarzystwa wzajemnego kredytu oraz banki kooperacyjne/ znajdowało się zdyskontowanych weksli na sumę 13,955,600 litów, zaś dnia 1 lipca 1924 r. cyfra ta wynosiła 34,090,000 litów. Dnia 30 czerwca 1924 r. obrót wekslowy wyrażał się sumą 32,818,200 lit., zaś 30 czerwca 1925 r. - sumą 38,423,100 litów. Wyfry powyższe wykazują ciągły i szybki wzrost obrotu wekslowego w okresie trzech lat. Obrót wekslowy niewątpliwie przyczynił się do ożywienia produkcji, handlu i konsumpcji na Litwie, zwłaszcza skoro się weźmie pod uwagę, że granice litewskiego obrotu pieniężnego nie odpowiadały i dotychczas jeszcze nie odpowiadają siłom twórczym państwa i potrzebom handlu krajowego.

Jednocześnie na Litwie daje się zauważyć głód kredytowy. Kredytów potrzebują rolnicy, właściciele nieruchomości miejskich i osadnicy.

We wrześniu i październiku 1925 r. sytuacja na litewskim rynku pieniężnym była bardzo napięta. Pomimo to wszakże liczba protestowanych weksli nie była większą aniżeli w odnośnym okresie z 1924 r. W listopadzie /1925 r/ zaczęły się odczuwać trudności przy wykupywaniu zdyskontowanych weksli, wszelako sytuacja nie przybrała jeszcze charakteru katastrofy. Zimą /1925-26/ obrót wekslowy na Litwie ograniczony, a to przez cofnięcie kredytów na import /Przyp. Red. Biul/.

b/Stosunki z zagranicą.-

Przeestrogi Vygandasa - Puryckisa przed zbyt niemi ustępstwami w układach z Łotyszami.- "Lietuva" w N. 26 umieszcza artykuł Puryckisa /Vygandasa/ o litewskiej polityce ekonomicznej. W artykule tym autor wypowiada się za protekcjonizmem w przemyśle, zresztą stosowanym przez rząd litewski i porusza sprawę niebezpieczeństwa zbytńch ustępstw w układach z Łotwą. Odnośne wywody p. Puryckisa podajemy poniżej:

W związku z ustępstwami celnymi, jakie Litwa ma poczynić na rzecz Łotwy, zastanowić się należy nad tem, jak ustępstwa te odbijają się na dochodach celnych Republiki Litewskiej oraz na jej przemyśle. Pozycja dochodów celnych wyraża się w budżecie litewskim na r. 1926 sumą 50 milj. litów, a więc dochody celne stanowią przeszło 20% wszystkich dochodów państwa. Jak widzimy więc, pozycja ta poważna i należy być pod tym względem ostrożnym, gdyż w przeciwnym razie może wytworzyć się w budżecie luka, która trudno będzie zapełnić.

O wiele trudniej jest określić, w jaki sposób ustępstwa poczynione wyrobom łotewskim odbijają się na przemyśle litewskim. Wprawdzie rząd litewski zdecydowany jest udzielić ulg celnych jedynie tym wyrobom łotewskim, których na Litwie się nie produkuje, jednak niemożliwym podaj będzie bezwzględne przeprowadzenie tej zasady. Poczynione ustępstwa pośrednio przynajmniej odbijają się na tej czy innej dziedzinie przemysłu litewskiego.

"Rytas" o traktacie z Łotwą.- "Rytas" w N. 30 zamieszcza artykuł p. t.: "W przededniu układów z Łotwą"

W prowizorycznym układzie handlowym, Łotwa zobowiązała się już w swoim czasie stosować minimalną taryfę w stosunku do towarów litewskich. Litwa zaś ze swej strony przyrzekła nie stosować względem Łotwy odnośnego paragrafu ustawy celnej, na mocy którego cła na towary państwa, które nie podpisało jeszcze z Litwą traktatu handlowego, ulegają podwyżce.

Rozpatrywanie obustronnych projektów przyszłego traktatu handlowego, a zwłaszcza rozpatrywanie długiej, obejmującej 160 pozycji listy towarów łotewskich, zajęło sporo czasu.

Łotewskie sfery przemysłowe ogromnie interesują się przebiegiem układów. Niektórzy z przemysłowców wyrażają nawet obawy, czy przyszły traktat istotnie zapewni towarom łotewskim zbyt na Litwie i czy uchroni je przed konkurencją towarów pochodzenia zachodnio-europejskiego.

Obawy przemysłowców litewskich są jeszcze większe. Troszczą się oni o to, czy aby z chwilą podpisania traktatu handlowego, nie ustanie protekcjonizm względem przemysłu litewskiego i czy fala wyrobów łotewskich nie zaleje rynku litewskiego, podcinając tem samym przemysł litewski. Obawy te są wszelako płonne. Łotwie chodzi przecież o eksport do Litwy tych towarów, które już napływały i napływają na rynek litewski z Europy Zachodniej.

Traktat handlowy będzie miał specjalne znaczenie dla rolnictwa litewskiego, stanowiącego przeszło 80% ogólnej gospodarki państwowej, pozatem traktat wywrze niemały wpływ na polityczne współżycie obu państw, wzmacniając pozycję ich nad Bałtykiem.

Spółeczeństwo litewskie ogromnie interesuje się przyszłym traktatem handlowym z Łotwą. W kwestji tej zainteresowana jest również Kłajpeda, która na życzenie Dyrektorji tu, wysłała swego przedstawiciela, jako członka delegacji litewskiej.

Stosunki handlowe z Ameryką i Rosją w oświetleniu Dyrektora Międzynarodowego Banku w Kownie p. Romana. Dyrektor Międzynarodowego Banku w Kownie w wywiadzie ogłoszonym w "Rytasie" tak określa stan stosunków Litwy z Ameryką i Rosją:

Stosunki handlowe pomiędzy Litwą i Ameryką wciąż się poprawiają. Wprawdzie dotychczas Litwa nie podpisała z Ameryką traktatu handlowego, lecz firmy amerykańskie okazują Litwie coraz większe zaufanie. Finansiści amerykańscy /Litwini amerykańscy/ nie odegrywają dotychczas w Litwie żadnej roli. Przypisać to należy nieznaomości przez nich ustaw rosyjskich, jakie z małemi kodyfikacjami działają na Litwie. Pożądana przede jest rzecz, aby ustawy owe uległy gruntownej kodyfikacji i ujednostajnieniu.

Co się tyczy stosunków handlowych rosyjsko-litewskich to jest nadzieja na ich rozwiązanie. Rosja mogłaby eksportować na Litwę naftę względnie benzynę, zaś Litwa eksportowałaby do Rosji bydło i wroby żelazne.

III, ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNE,

Przebieg wyborów Prezydium ostatniej sesji Sejmu. - Sprawozdawca sejmowy "Dnia Kowieńskiego" umieszcza w N. 36 tego pisma przebieg posiedzenia Sejmu z dnia 9 lutego, na którym dokonano wyborów Prezydium. Ponieważ przebieg ten jest wysoce charakterystycznym dla narodowego przedstawicielstwa Litwy i tem ciekawy, że dał w wyniku owładnięcie fotel marszałka przez przedstawiciela opozycji; treść sprawozdania "Dnia Kowieńskiego" umieszczamy poniżej:

Gdy "panowie" sytuacji sejmowej zjawili się rano do Sejmu i w przerażeniu znaleźli na sali pełną mobilizacji opozycji włącznie do jednego posła z grupy ludowców, generalicją chrześcijańskiej demokracji udała się na narady. Puszczono w ruch telefony i samochody. W rezerwie okazali się możliwymi do zdobycia: chory ksiądz poseł minister Krupaviczius, dwóch posłów "ukininków", będących w pociągu pomiędzy Janowem a Kownem, oraz minister Karvelis, który popadł w obezwładniającą melancholję po wyjeździe kapitalistów amerykańskich a potem i angielskich.

Przy takim "saldo" pozycji w stosunku do ilościowo równej opozycji, z bólem serca zdecydowano się otworzyć posiedzenie, które i tak w nieprzyzwoity sposób odwlekano oczekując posiłków.

Rozpoczęto wybory prezydium. Sekretarz jesiennej sesji p. Joczys odczytuje nazwiska z szybkością analfabety /a nuż jakże czy ktoś przybędzie?/. W ostatniej chwili rażnym krokiem, o własnych siłach, zjawia się p. Krupaviczius pomimo, iż prasa rządowa tego dnia pisała, że, chociaż stan zdrowia nieco się polepszył, p. Minister jeszcze z kilka dni nie będzie mógł pełnić swych obowiązków. / Pan Minister oddaje swój głos. /

Pierwsze głosowanie daje rezultat fatalny: opozycja prawie zwycięża, lecz ratuje sytuację formalność: brak ustawowej przewagi jednego głosu.

Prawica proponuje przerwę. Wniosek idzie na głosowanie. Licza głosy... i znowu fatalnie: 36 na 36. Wniosek nie zyskuje większości. Lecz na odsiecz spieszą przewodniczący, p. Raulinajtis: ogłasza w popłochu "za" 37, "przeciw" 36.

Robi się piekło na sali. "Skandal". Do prokuratora z nim. Złodziej, ukradł głosy. Pod sąd go i wiele, wiele innych epitetów, mocno nieparlamentarnych, mocno opęprzonych.

Lecz przewodniczący ratuje siebie i prawicę ucieczką z sali, posiedzenie przerwane. Cel przerwy osiągnięty: przybywają posiłki z pociągu szawelskiego. Większość prawicy zapewniona.

Posiedzenie trwa dalej: Wybory powtórne pomiędzy dwoma kandydatami: federantem Ambrozajtisem i doktorem Staugajtisem. Licza głosy i znowu piorun z jasnego nieba: za Staugajtisem 39, za Ambrozajtisem 36.

Zdrada prawicy. Opozycja bowiem niema na sali 39 głosów. Wniosek jasny.

Tu właśnie sprawdziły się wiadomości posiadane uprzednio przez opozycję, że blok chrześcijańskiej demokracji zaczyna pękać na podobieństwo... drukarni państwowej, która zarysowała się nazajutrz po wykończeniu. Znaleziono się dwóch czy trzech posłów którzy wyłamali się z ~~trzy~~ trzyletniej dyspliny i podtrzymali w tajnym głosowaniu obóz przeciwnika.

W całym tem zajściu nie jest bynajmniej ważnym fakt wyboru opozycjonisty na marszałka, gdyż prawica nie zaniecha pierwszej lepszej okazji, by się go pozbyć. Jeśli to tylko się uda. Ani kompromitacja p. Raulinajtisa z owymi 37 głosami. Takie cuda już dziś nikogo nie wprawiają w zdumienie, to chleb powszedni w naszym życiu politycznym.

Najważniejszym zdarzeniem w tem wszystkim jest sam w sobie fakt zachwiania się trójordzy chrześcijańskiej demokracji

Zwłaszcza przed wyborami nabiera to specjalnego znaczenia. A jest wykluczonem, że i przed rozwiązaniem obecnego sejmu żywiec odśrodkowe w łonie chrześcijańskiej demokracji bloku zdecydują się na konsekwentne podniesienie przyłbicy, co równałoby się runięciu potęgi, która kraj doprowadziła dziś do krawędzi zguby

* * *

Obranie na marszałka wbrew dotychczasowemu układowi sił przedstawiciela ludowców d-ra Jana Staugajtisa było niespodzianką. Dla obu stron o charakterze dość przygodnym.

Wybór ten skutecznym został dzięki trzem posłom ^{z ch.d.} prawdopodobnie z grupy ks. Vilimasa /głosowanie było tajne/.

W ten sposób 36 głosów opozycji wyrosło odrazu do 39 głosów większości, degradując dotychczasową większość do 36 głosów mniejszości.

Dlaczego uczynił to ks. Vilimas trudno dociec. Ekonomista, człowiek poważny, nie mógł patrzeć krytycznie na rządy swych współtowarzyszy partyjnych.-

Leez czy to miało być tylko pewnego rodzaju memento? Twierdzą, że grupa ta już dawno odpadła od bloku ch.d. i zajmuje stanowisko wyczekujące. W każdym razie obecnie z tego pierwszego kroku konsekwencji nie wyciągnęła i już w głosowaniu na pierwszego wicemarszałka przepada kandydat opozycji socjalista Kajrys właśnie znowu przeciwko 39 głosom ~~mniejszości~~ większości, z którą znów poszła grupa ks. Vilimasa. Całe te prezydium po za marszałkiem obrane zostało przeciwko głosom opozycji

W dniu tym oczywiście wagi nabrały głosy mniejszości narodowych, bez których nawet to przypadkowe zwycięstwo opozycji nie byłoby możliwe.-

Wybór jednakże dla Staugajtisa jakkolwiek może nie jest wskaźnikiem głębszego przegrupowania sił w łonie Sejmu litewskiego, przynieść jednak może dla stronnictwa rządzącego dużo przykrych niespodzianek, ze względu na rolę i władzę, jaką obdarza Konstytucja litewska marszałka Sejmu. Nic też dziwnego, że dotychczasowa większość która w nadziei, że nie prędko wysunie się jej z rąk ta godność, obdarzyła ją tak szerokimi prawami - jakich nie posiada przewodniczący parlamentu w żadnym kraju, urządziła nowoobranemu marszałkowi kocią muzykę zaraz po jego wybraniu.-

* * *

Sprawa zniesienia stanu wojennego w Sejmie na posiedzeniu w dniu 12/II, r.b. "Lietuvos Žinios" w N. 37 z 14/II, r.b. zamieszczają przebieg debatów sejmowych nad projektem ustawy o zniesieniu stanu wojennego. Debaty miały miejsce dnia 12/II, r.b.

Projekt ustawy o zniesienie stanu wojennego został wniesiony już w 1922 r., gdy premierem był p. Galvanauskas. Stąd wynika, że zarówno ministerstwo Obrony Krajowej, jak również cały rząd już trzy lata temu uznał, iż stan wojenny jest niepotrzebny. Pomimo to wszystko większość sejmowa unikała dotychczas rozpatrywania projektu o zniesieniu stanu wojennego. Dopiero na posiedzeniu z 12/II, r.b. marszałek sejmowy dr. Staugajtis, opierając się na statucie sejmowym wciągnął projekt ten na porządek dzienny. Wszelako, gdy fakt ten stał się wiadomym, nie zgłosił się ani jeden z urzędowych referentów dla zreferowania projektu. "Krikszczionowie" chcieli przez to przeszkodzić rozpatrywaniu wzmiankowanego projektu. Wszelako manewr bloku k.d. spełził na niczem, gdyż zreferowania projektu podjął się dr. Grinius /v.l./ Wśród posłów z bloku k.d. wszczął się w związku z tem nieopisany hałas. Rozległy się okrzyki, że dr. Grinius /v.l./ nie ma prawa referować. Jednakże marszałek oświadczył, iż w sejmie już były precedensy, kiedy w razie odmowy referentów urzędowych, na trybunę wstępowali inni posłowie. Tak np: o zmianie ustawy celnej referował w swoim czasie pos. Kwieska /v.l./, o statucie Izby Rolniczej referował pos. Ralys /v.l./ i t.d.

Referent dr. Grinius dowodził, że stan wojenny jest zupełnie zbędny w spokojnym kraju, jak to zresztą dawno już wykazano w Sejmie, prasie i na zgromadzeniach. Utrzymanie stanu wojennego nie jest niczem uzasadnione gdyż nie ma ani wojny, ani zbrojnych powstań, ani żadnych innych przyczyn.

Sam tekst projektu jest związany: "W e w s z y s t k i c h m i e j s c o w o ś c i a c h , g d z i e t r w a s t a n w o j e n n y u l e g a o n x x x i z n i e s i e n i u". - Referent proponuje przjąć tekst powyższy w III-m czytaniu.

Następnie przemawiał pos. Draugelis /u.s./ opowiadając się stanowczo za otrzymaniem stanu wojennego. Za najważniejszy motyw tego stanowiska podał pos. Draugelis kryzys ekonomiczny. Leader partji u.s. zamierza więc polepszyć byt rolników przy pomocy ... stanu wojennego.

Następny mówca ks. Steponavicius /k.d./ oświadczył, że utrzymanie stanu wojennego kosztuje skarb przeszło milion litów rocznie i jest wielce szkodliwy dla życia ekonomicznego. Sprawozdawca "Dnia Kowieńskiego" stwierdza, że pos. Steponavicius powiedział mniej więcej to samo co Draugelis, to znaczy wypowiedział się przeciwko wnioskowi. Jest to o wiele prawdopodobniejsze niż to co podaje "Liet. Žin.", gdyż ks. Steponavicius jest leaderem chrześcijańskiej demokracji. Przep. Redakcji, Biuletynu /.-

Za utrzymaniem stanu wojennego oświadczyli się jeszcze: ks. Vajlōkjtis /u.s./, pos. Dirzys /u.s./, ks. Szmukšztis /k.d./ i pos. Ambrozajtis /d.f./ Ks. Szmukšztis /k.d./ zwał jak zwykle winę na partję v.l., zarzucając, iż dr. Grinius /v.l./ będąc premierem niepotrzebnie podpisał ustawę o wprowadzeniu stanu wojennego.

Następny mówca ks. Vilimas /k.d./ zgadza się w zasadzie na zniesienie stanu wojennego, wszelako nie orientuje się dokładnie w organizacji sądów doraźnych.

Pos. Toluszys /v.l./ w przemowie swej wykazał przy pomocy dokumentów, że frakcja v.l. już od czasów sejmów ustawodawczego domaga się zniesienia stanu wojennego.

Pos. Pleczkajtis /s.d./ i pos. Bielinis /s.d./ w przemówieniach swych również występują przeciwko utrzymaniu stanu wojennego i dochodzą do wniosku, że blok k.d. gorliwie broni stanu wojennego, pragnąc przy jego pomocy, zapewnić sobie większość sejmową na przyszłość /nowe wybory do Sejmu /.-

Następnie wszedł na mównicę pos. Joczys /d.f./ i zaczął wykrzykiwać pod adresem marszałka Sejmu. Wystąpienie pos. Joczysa poparte zostało przez ks. Szmukštisa i innych "krikszczioniów". Dały się nawet krzyk słyszeć okrzyki wyrażające brak zaufania do marszałka.

Z powyższego wynika, że blok k.d. zdecydowany jest urządzać stale obstrukcje nowemu marszałkowi. Dyskusje nad zniesieniem stanu wojennego nie zostały zakończone.

Przed zakończeniem posiedzenia posłowie z bloku k.d. wysunęli wniosek zamknięcia bieżącej sesji sejmowej i wyznaczenia nowej sesji na 18/II r.b. Wszelako marszałek wniosku ten, jako niezgodny ze statutem sejmu, odrzucił. W odpowiedzi na wśród "krikszczioniów" wszczął się wielki hałas. W trakcie tego marszałek ogłosił, iż posiedzenie zostało zakończone.

Zaznaczyć jeszcze należy, iż na tem samym posiedzeniu miał miejsce incydent następujący: Ks. Szmukštis k.d. złożywszy na ręce marszałka jakiś wniosek i otrzymawszy odpowiedź, iż wniosek ów nie zostanie głosowaniu poddany, krzyknął: "Skoro Pan nie poddasz wnioskowi pod głosowanie, to nie wyjdiesz stąd żywy".

Burzliwe sceny w Sejmie litewskim z powodu postawienia na porządek dzienny przez nowego marszałka wniosku o zniesienie stanu wojennego przeniosły się i na następne posiedzenie z dnia 19 lutego r.b. Oto pokrótce jego przebieg:

Na posiedzeniu pos. Ambrozajtis żądał oddania marszałka pod Sąd. Inni posłowie w imieniu całej grupy rządzącej a więc Chadecji, związku rolników, i federacji pracy zgłaszają marszałkowi votum nieufności z powodu odmowy jego postawienia pod głosowanie sprawy zamknięcia bieżącej sesji dla spowodowania nowych wyborów prezydium.

Powstaje hałas i krzyki, opozycja broni swego przewodniczącego. Przewodniczący oświadcza, że wpłynął wniosek ludowca o odesłanie sprawy stanu wojennego z powrotem do komisji.

Prawica żąda postawienia swego wniosku pod głosowanie, lewica - swego. Słychać okrzyki: "dyktator, uzurpator".

Wśród hałasu marszałek posiedzenie zamyka. Sprawa stanu wojennego pozostaje w zawieszeniu nadal.

Posel Szmukštis o aktualnych zagadnieniach polityki wewnętrznej. - Pos. Szmukštis w wywiadzie ogłoszonym w N. 29 "Rytasa" oświadczył co następuje:

W zakresie stosunków wewnętrznych wysuwa się na pierwszy plan kwestja osadników, których liczba jest na Litwie znaczna. Pożądaną jest rzecz, aby osadnicy stworzyli własny związek o określonym programie polityczno-ekonomicznym. Poza to rząd dąży do zakreslenia granic pomiędzy działalnością samorządów a resortem rządu. W związku z tem zostanie np: resort policji ograniczony do właściwych sobie czynności. Tak np: procedura ściągania podatków przekazana od tam zostanie innym instytucjom. Ograniczenie resortu policyjnego pozwoli na redukcję kontyngensu policji przy jednoczesnym podwyższeniu płac.

Poza to rząd zwróci uwagę na budowę przytułków oraz szpitali, udzielając tym instytucjom odpowiednich subsydjów.

Co się tyczy przyszłych wyborów do Sejmu to konstataować narazie należy, że ludność poważnie interesuje się pracami rządu i nie poddaje się tak łatwo tumanieniu sfer opozycyjnych. Naogół więc wychodziłoby na to, że dzisiejsze

partje rządzące utrzymają się i nadal przy władzy.
Do ordynacji wyborczej nie zamierza się wnieść żadnych istotnych zmian. Byłoby jedynie wskazaniem ograniczyć liczbę posłów co z jednej strony zmniejszyłoby wydatki państwa, z drugiej zaś - wpłynęłoby na lepszy dobór posłów pod względem kwalifikacyj moralnych i umysłowych. Wybory do Sejmu odbędą się w początkach maja r. b.

"Lietuvos Žinios" o przyszłych wyborach do Sejmu. - "Lietuvos Žinios" w N. 16 rozpatrują kwestję przyszłych wyborów w sposób następujący:

Blok chadecki może podczas przyszłych wyborów do Sejmu ponieść porażkę. Krach polityki "krikszcioniów" stał się już faktem dokonanym. Z drugiej znów strony w kraju zaczyna budzić się uświadomienie polityczne.

Blok k. d. dążyć niewątpliwie będzie nie licząc się ze środkami do utrzymania dawnego stanowiska. Zresztą "krikszcioniowie" pragną uniknąć rewelacji, jakich dokonaliby ich następcy, a które byłyby niewątpliwie skandaliczne.

Na obecnej sesji sejmowej "krikszcioniowie" ponownie zamierzają przeprowadzić zmianę ustawy wyborczej. Ma jednocześnie wpłynąć na światło dzienne osławiona: "Ustawa o ochronie państwa", której przeprowadzeniu przeszkodził w swoim czasie jedynie zbiorowy protest społeczeństwa. Blok rządzący dążył do tego, aby opozycja była, podczas kampanji wyborczej całkowicie skrupowana. "Krikszcioniowie" doskonale potrafią wyzyskać do tych celów aparat państwowy. Należy to wszystko mieć na uwadze, i starać się, aby wybory przeszły w odpowiednich warunkach, bez żadnej postronnej presji.

Uroczyste posiedzenie Sejmu dn. 16 lutego. - "Dzień Kowieński" N. 38 z dn. 18/II. r. b. podaje

Dnia 16 lutego na uroczystym posiedzeniu Sejmu z powodu rocznicy niepodległości Litwy wygłosił mowę Marszałek Sejmu dr. Jan Staugaitis. Między innymi poruszył on kwestję wileńską, oświadczając, że dopóki Polacy przez zwrot Wilna nie przywrócą złamanej umowy suwalskiej, dopóty nie może być mowy o jakichkolwiek stosunkach konsularnych z Polską. Spław polskiego drzewa na Niemnie nie świadczy o nawiązaniu stosunków przyjaznych z Polską. Następnie mówca zaznaczył, iż Litwa dla zachowania nadal swej niepodległości powinna ściśle przestrzegać zasad Konstytucji i dbać o dobrobyt swych obywateli. Jako pierwszy warunek dobrobytu kraju i normalnych warunków życia p. Marszałek uważa zniesienie stanu wojennego w Litwie.

Po ukończeniu mowy, którą powitano oklaskami ze strony opozycji Marszałek odczytał depeche gratulacyjne od Marszałka Sejmu Łotewskiego oraz Czechosłowackiego Zgromadzenia Narodowego.

Z pośród przedstawicieli państw obcych byli obecni między innymi: p. Coleman, poseł amerykański, p. White, pierwszy sekretarz poselstwa amerykańskiego, p. Schröter, poseł niemiecki, p. Unden, pos. szwedzki, p. Vaughan, poseł angielski, p. Calson konsul amerykański w Kownie, p. Aleksandrowski, poseł sowiecki i inni.

W tym celu należało przede wszystkim...

W tym celu należało przede wszystkim...

W tym celu należało przede wszystkim...

W tym celu należało przede wszystkim...

W tym celu należało przede wszystkim...

W tym celu należało przede wszystkim...

Wątpliwości "Lietuvos Žinios" co do potrzeby istnienia urzędu Kontroli Państwowej. - "Lietuvos Žinios" w numerze z dnia 3/II. zamieszczają artykuł, w którym kwestjonują potrzebę istnienia Urzędu Kontroli Państwowej na Litwie. Artykuł ten podajemy w streszczeniu:

Normalne państwo wymaga istnienia Urzędu Kontroli Państwowej. Zwłaszcza instytucja taka byłaby potrzebna dla Litwy, jako dla państwa, rządzonego przez chciwą zysków i włączy klikę chadecką. - Niemal codziennie ujawniają się w Litwie fakty, które potrzebowałyby jaknajostrejszej interwencji Urzędu Kontroli Państwowej. Jednakże dzieje się inaczej. Rządzący blok k.d. unikał dotychczas wydania dla Urzędu Kontroli Państwowej odpowiedniego statutu, zmuszając go przez to do kontentowania się zawiłym statutem rosyjskim. -

Pierwotnie litewska Kontrola Państwowa spełniała swe funkcje przed corocznym udzieleniem kredytów organom wykonawczym przez sejm. Z biegiem czasu tryb ten zmieniono i Kontroler Państwa zabierał się do pracy już po udzieleniu rządowi kredytów. Obecnie zaś skonstatować należy cały szereg faktów, świadczących o tym, iż organy wykonawcze korzystając z udzielonych sobie przez sejm kredytów nie liczą się z ustawami przez co Kontrola Państwowa traci swe istotne znaczenie, zwłaszcza, że urząd kontrolera piastuje człowiek z partji k.d.

Kontroler państwa po wykrciu nadużyć czy bezprawnych pozycy wydatkowych ma prawo i powinien pociągać winnych do odpowiedzialności sądowej. Jego np. należało oczekiwać po głośnej sprawie bicia monet srebrnych, kiedy to rząd postąpił sprzecznie z ustawami. Jednakże Kontroler Państwa tak słabo na to zareagował, że zrodziła się wątpliwość co do potrzeby istnienia aparatu Kontroli Państwowej. Kontroler Państwa wykrył również zresztą inne również nadużycia jak np. w Zarządzie Szos, jednakże zadowolnił się przesłaniem aktu rewizji, z odpowiednimi wnioskami, do ministerstwa komunikacji, zamiast przesłać całą sprawę do prokuratora. Bierność Kontroli Państwowej ujawnia się również w kwestji przetargów państwowych, to też w poszczególnych ministerstwach utrwalił się zwyczaj zgłaszania obstalunków firmom, które pod czas przetargu pierwszeństwa nie uzyskały. W związku z tem w aparacie państwowym ujawniają się wciąż nowe fakty po noszenia przez państwo strat, a natomiast ciągnięcia zysków przez jednostki. W podpisaniem przez p. Starkusa /Kontrolera Państwowego/ sprawozdaniu z realizacji budżetu za 1924 r. brak uwag co do działalności poszczególnych ministerstw. Natomiast w sprawozdaniu za 1923 r. uwagi te istniały. Fakt ten świadczy o tem, że rządzący blok chadecki postarał się o nie umieszczanie w sprawozdaniu Kontrolera Państwowego uwag, które wykrywając niedokładności w pozycjach poszczególnych ministerstw, stanowią tem samem kompromitujący akt oskarżenia dla sfer rządzących. -

Doszło w Litwie do tego, że niemal żaden z większych obstalunków państwowych obchodzi się bez presji wpływowych a chciwych zysku jednostek. Kredyty, udzielane rządowi, niezawsze są wykorzystywane we właściwych celach. Gabinet ministrów obchodzi się z uchwalonym przez Sejm budżetem niby z nieznaczącym świstkiem papieru. Nawet poszczególni urzędnicy Kontroli Państwowej uskarżają się, iż spisywane przez nich protokoły w sprawie wykrywanych nadużyć, częstokroć nie odnoszą właściwego skutku i winowajcy nie stają przed sądem. Urzędnicy Kontroli często narażeni są notabene na szyderstwa ze strony osób figurujących na protokołach w sprawie wie nadużyć. -

Jednek słowem aparat Kontroli Państwowej, którego utrzymanie pochłania przeszło 1 milj. lit. rocznie, niezdolny

jest do uchronienia państwa przed stratami. Bwć może, iż gdyby na czele urzędu Kontroli Państwowej stała jednostka niezależna od bloku k.d., to sprawa przedstawiałaby się inaczej. Obecnie wszelako blok rządzący uczynił dla siebie z Kontroli Państwowej wygodne narzędzie. Taki stan rzeczy jest atoli dla państwa nader szkodliwy, to też wogóle zakwestjonować wypada, czy Urząd Kontroli Państwowej istotnie jest dla Litwy potrzebny. --

Rewelacja Woldemarasa o nadużyciach Petrulisa i jego reagowaniu na stawiane zarzuty. -- "Lietuvis" w N. 6 z 12/II, r. b. zamieszcza artykuł prof. Woldemarasa p. t. "Drogi honoru i manowce", zawierający w sobie sporo ciekawych rewelacji dotyczących b. premiera i b. marszałka sejmu litewskiego Petrulisa. Artykuł ten podajemy w streszczeniu. --

Gdy w swoim czasie blok chadecki przyjął kandydaturę p. Petrulisa na ministra finansów, p. Petrulis przybył do p. Smetony, aby zasięgnąć jego opinii co do swej kandydatury. P. Smetona oświadczył, że Litwie p. Petrulis nic dobrego nie przyniesie, sobie zaś może zaszkodzić. Pomimo wszystko to, p. Petrulis został ministrem, premierem, wreszcie marszałkiem sejmu, kupił sobie za 18 tysięcy dolarów majątek i... zasłynął. --

Już przed paru laty, prasę niemiecką i polską obiegła pogłoska, że p. Petrulis zbiegł z Litwy, po zdefraudowaniu 15 milionów litów skarbowych pieniędzy. Pogłoska ta wydała się na tyle wiarygodną, że ludność masowo rzuciła się do kas Banku Litewskiego, wymieniając posiadane lity na dolary. W ciągu jednego dnia wymieniono 40 tys. dolarów. Wkrótce panika ustąpiła, wszelako wzmiankowana pogłoska zaszkodziła nie tylko dobremu imieniu p. Petrulisa, lecz także kredytowi Litwy. Jednakże, p. Petrulis wcale na nią z nieznanych przyczyn nie reagował. Rodzić się przeto zaczęły niezbyt pochlebne dla p. Petrulisa domysły: p. Petrulis obawia się pociągnąć prasę do odpowiedzialności, ażeby nie usłyszać w sądzie jeszcze więcej kompromitujących zarzutów. Dookreśla osoby p. Petrulisa zaczęły coraz bardziej krażyć najrozmaitsze pogłoski. Dość np.: przypomnieć historję bicia monet srebrnych, budowę drukarni państwowej, wizytę Nowaczyńskiego w Kownie i t. p.

Wreszcie w ostatnich dniach roku ubiegłego ukazał się w prasie niemieckiej cały artykuł dra Schall'a, gdzie mówi się o bezgranicznym łapownictwie na Litwie, przyczem określa się na wet przeciętną wysokość łapówek, jakie p. Petrulis /wymieniony z nazwiska/ miał pobierać. Jednocześnie niejaki Berzinskas /członek partji ch. d. x, a więc partji Petrulisa/, opowiadał w Kownie swym znajomym z Rady miejskiej, że p. Petrulis kupuje majątek pomimo tego, że przedtem nie posiadał ani grosza i że swych poborów w żądnym razie tak wielkich sum /18 tys. dolarów/ uciulać by nie mógł. --

Niezadługo potem "Lietuvos Žinios" doniosły, że Petrulis nadesłał na ręce Sejmu pismo z oświadczeniem, iż składa swój urząd marszałkowski. Faktu tego nikt dotychczas nie zakwestjonował. Skoro się zaś wyjaśniło, że Petrulis w Sejmie pozostaje, nie przyjęcie dymisji tłumaczone było tem, iż podpis Petrulisa nie był rzekomo potwierdzony. Wkrótce p. Petrulis niespodziewanie z Kowna wyjechał i niemniej niespodziewanie powrócił. Jednocześnie w "Lietuvis" i w "Rytasie" ukazał się dziwny list otwarty Petrulisa. Na wstępie przeprosza Petrulis żonę za to, iż będzie publicznie mówił o swych intymnych sprawach rodzinnych. Po tym dość dziwnym /mąż porozumiewa się z żoną za pośrednictwem prasy/ wstępie, następuje jeszcze dziwniejsze zakończenie: uprasza się każdego, /ktoby się dowiedział o źródle plotek o Petrulisie/ o zakomunikowanie nazwiska oszczerców, których on /Petrulis/ pociągnie ze swej strony do odpowiedzialności, sądowej. --

W związku z powyższem publicznem oświadczeniem, znalazł się człowiek dobrego serca, niejaki C. Petrauskas, który na łamach "Lietuvos Zinios" zakomunikował p. Petrulisowi o wzmiarkowanym już odezwaniu się p. Wiktora Berzinskasa, wymieniając przytem nazwiska świadków, miejsce, dzień i godzinę.-

Po tem wszystkiem, nie mógł już Petrulis nie reagować. Zdawałoby się, że sprawa przedstawia się jasno: Schall oskarżył Petrulisa o łapownictwo, Berzinskas zaś - o ucieczkę od obowiązków i nabycie mienia za zdobyte w nieczysty sposób pieniądze Schalla. więc należy pociągnąć przed sąd niemiecki /Strafgesetzbuch § 186/, Berzinskasa zaś przed sąd litewski /Kod. Kar. § 531/. Zarówno Schallowi, jak też Berzinskasowi groziłoby więzienie od 1 roku do 2 lat.-

P. Petrulis reagował wszelako w odmienny sposób. Co do Schalla to Petrulis wahał się długo. W końcu prasa chadecka doniosła, że Schall zgadza się "złagodzić" swe wyrażenia. Wszakże ani wzmianki o sposobie "złagodzenia".- Czyżby p. Petrulis zadowolnił się, gdyby np. Schall napisał zamiast 5.000 dolarów /wysokość łapówki/ 500 dolarów lub 50 dolarów? Lub też zamiast wyrażenia "łapówka", użył wyrazu "prezent"? A przecież inaczej "złagodzić" zarzutów Schalla się nie da. Petrulis winien bądź domagać się od Schalla odwołania całego artykułu, bądź też pociągnąć go do odpowiedzialności sądowej. Innego wyjścia niema.-

Coprawda Petrulis uciekał się do innych sposobów. Oto pos. litewski w Berlinie p. Sidiskauskas wręczył rządowi niemieckiemu urzędową notę z protestem przeciwko artykułowi Schalla. Trudno o krok bardziej bezmyślny i niepiękny. Rząd niemiecki nic uczynić w stosunku do Schalla nie może gdyż sprawy takie należą do sądów. Zwracanie się w sprawie artykułu Schalla do rządu niemieckiego wywoła wrażenie, że Petrulis obawia się sądu i dlatego pragnie załatwić się z Schallem trybem administracyjnym. Całkiem zaś już niedopuszczalną jest rzeczą w nocy Sidiskauskasa identyfikowanie honoru Petrulisa z honorem narodu litewskiego. Honor narodu pozostaje ten sam, bez na moralne kwalifikacje Petrulisa. P. Sidiskauskas łącząc honor Litwy z honorem Petrulisa tem samem wlecze przed sądy niemieckie naród litewski.-

Z drugiej strony Petrulis pociągnął do odpowiedzialności... C. Petrauskasa. Fakt ten ukazuje Petrulisa w bardzo ujemnem świetle. Przecież Petrulis publicznie obiecał pociągnąć do odpowiedzialności każdego, o którym się dowie, iż miotał nań oszczerstwa. Tymczasem dowiedziawszy się, że jednostką taką był Birzinskas, Petrulis łamiąc publiczne przyrzeczenie, nie ciągnie go do odpowiedzialności, a tylko co dziwniejsze, wytacza sprawę Petrauskasowi. Petrulis, jako Prezes najwyższej w państwie instytucji, nie może łamać danego słowa, bez zadrażnienia jednocześnie całego narodu litewskiego. Petrulis winien był wytoczyć sprawę Berzinskasowi, wezwawszy na świadków: Petrauskasa oraz wymienione przez tego ostatniego osoby. Skoroby się zaś w sądzie okazało, że oświadczenia Petrauskasa są zmyślane, wówczas dopiero należałoby wytoczyć Petrauskasowi dwie sprawy sądowe: 1/ za obmowę Petrulisa i 2/ za fałszywe świadczenie w sądzie.- Byłoby to jedyną, wskazaną w ustawodawstwie, drogą. Tymczasem całe postępowanie Petrulisa w stosunku do Petrauskasa da się określić mianem prowokacji.-

Jednocześnie z wytoczeniem sprawy Petrauskasowi wystąpił Petrulis przeciwko "Lietuvisowi" za umieszczenie wstępu z artykułu Schalla. Zaznaczyć należy, że "Lietuvis" przedrukowując najjaskrawszy wstęp z artykułu Schalla miał na celu nie obmowę, a tylko właśnie zmuszenie Petrulisa do reagowania na artykuł Schalla. Dlatego też wzmianka w "Lietuvisie" ukazała się pod tytułem: "Złe". Czyżby p. Petrulis był odmiennego zdania i określił artykuł Schalla wyrazem: "Dobrze"? Całkiem zaś oryginalny jest sposób wytaczania spraw sądowych przez p. Petrulisa. W stosunku do Petrauskasa obrał Petrulis drogę normalną, gdyż podał prywatną skargę do sądu za pośrednictwem swego adwokata. Co zaś do "Lietuvisa" to Petrulis napisał w tej sprawie do ministra sprawle dliwości Karoblisa. Petrulis pragnął w ten sposób skierować

sprawę wprost do prokuratury, aby uniemożliwić redaktorowi "Lietuvisa" tłumaczenie się przed sędzią pokoju. Wspomnieć wreszcie należy o sprawie z dnia 5-go lutego r.b., która Petrulis wytoczył redaktorce "Lietuvos Zinios" za umieszczenie karykatury, przedstawiającej człowieka w okularach, z wypchaną teką pod pachą, zmykającego zagranicę ze słowami: "Zegnaj Litwo". Petrulis w karykaturze powyższej dopatrył się siebie i pociągnął "Lietuvos Zinios" do odpowiedzialności sądowej, ośmieszając się oczywiście w oczach społeczeństwa. Obronca sądowy Petrulisa, adw. Staszynskis domagał się skazania redaktorki "Lietuvos Zinios" na więzienie oraz grzywnę pieniężną. Prasa wogóle, opozycyjna zaś szczególnie, znajduje się w ciężkich warunkach materialnych. Skazywanie więc gazet na grzywnę pieniężną jest równoznaczne walce z prasą, jako taką. Sędzia uznał redaktorkę "Lietuvos Zinios" za winną i skazał ją na dwa tygodnie aresztu, nakładając jednocześnie na gazetę grzywnę w wysokości 20 cnt. od każdego numeru z karykaturą Petrulisa.

Petrulis dopatrując się w typie złodzieja własnej osoby i pociągając "Lietuvos Zinios" do odpowiedzialności moralnie raczej przegrał niż wygrał. Metody walki Petrulisa mogą go jedynie ośmieszyć. Pragnąc bronić swej czci zeszedł Petrulis na manowce, które wprawdzie uczucie zemsty nasycają, lecz nazwiska nie ratują, a raczej je plamią. Petrulisowi należało bez wahania pociągnąć Schalla do odpowiedzialności sądowej. Poza to Petrulis winien był wyjaśnić w jaki sposób doszedł do mienia, którego istnienia sam nie kwestjonuje. Gdyby się okazało, że Petrulis doszedł do pieniędzy drogą uczciwą, wówczas zle języki same przez się by umilkły.

Człowiek, który stracił honor - stracił wszystko.

"Lietuvis" o panujących prądach politycznych na Litwie. - "Lietuvis" w N. 6 z 12/II. r.b. zamieszcza artykuł ks. Kameszysa, który poniżej podajemy w streszczeniu. Artykuł poprzedza wzmianka Redakcji, że się niezupełnie zgadza z poglądami autora.

Do liczby dziwnych objawów w publicznym życiu Litwy zaliczyćby należało nierealność zasad politycznych partij litewskich a jednocześnie anormalne ich ugrupowanie się Blok chadecki /u.s., d.f., i k.d./, pomimo to, że opiera się na niewątpliwej większości z trudnością rządzi krajem, gdyż posiada zbyt wielu przeciwników-inteligentów i nie zapuścił głębiej korzeni w kulturalne i polityczne życie narodu. Walka na wszystkie strony pociąga w rezultacie nieuniknione zde nerwowanie i błędy, a tem samem osłabienie.

Blok chadecki i ludowców nie dał i nie mógł dać dobrych wyników. Współpracę utrudniała nietyle jednakże niejednolitość programów ekonomiczno-politycznych /są one bardzo zbliżone/, ile istotna różnica w duchu i zasadach dwóch prądów. Chadecy acz zakreślili sobie śmiały program ekonomiczno-społeczny, wszelako stoja oni na stanowisku nietykalkności przewodnich idei narodowych, a więc są: za religijnem wychowaniem młodego pokolenia, za zasadą własności, za zjednoczeniem wszystkich dzielnic Litwy i wreszcie za całkowitą niepodległością kraju. Pierwsze z wymienionych powyżej haseł jest dla ludowców całkiem nie do przyjęcia, drugie - niewyraźne, trzecie i czwarte aczkolwiek dające się przyjąć, wszelako niezbyt bliskie sercu. Wobec tego wszystkiego blok chadeków i ludowców nie mógł się utrzymać i runął.

O ile do zasad działalności partyjnej zaliczyć na kwestje religijne i etyczne /tak dzieje się częstokroć na Litwie/, a tylko kwestje ekonomiczno-socjalne /tak dzieje się niemal wszędzie/, w takim razie litewskie grupy polityczne dadzą się zszerogować jak następuje od lewicy do prawicy: komuniści, socjaldemokraci, ludowcy /liaudininkai/ Santa

ra", Darbo Federacija /Federacja Pracy/, Chrześcijańscy Demokraci /krikszczionowie/, Ukininku Sajunga /Związek Rolniczy/, narodowcy /tautininkai/. Ze wszystkich powyższych grup politycznych zasady wyznaniowej bronią jedynie trzy środkowe: d.f., k.d., i u.s. Narodowcy zasady wyznaniowej bronią tylko formalnie. Natomiast co do zasad narodowo-społecznych to są narodowcy bliscy grupie katolickiej, a nawet ją pod względem gorliwości w propagowaniu wzmiankowanych zasad, przewyższają. Poza to narodowcy gorąco bronią zasady nieograniczonej własności. Gdyby szeregować polityczne grupy litewskie z punktu widzenia przekonań religijnych to miejsce narodowców znalazłoby się pomiędzy Santara a Darbo Federacja. Wszelako, jak zaznaczyliśmy, "tautininkom" litewskim niezbyt zależy na unormowaniu stosunków wyznaniowych na Litwie. "Tautininkom" więcej chodzi o ład i postęp w kraju, o odzyskanie Wilna wreszcie o utrzymanie ~~na~~ niepodległości Litwy. Jak wiadać ze wszystkiego jedynymi przyjaciółmi politycznymi narodowców mogą być grupy katolickie. Blok chadeków z narodowcami zapewniłby krajowi spokojny postęp i umożliwił odzyskanie utraconych dzielnic. W proces reformy rolnej /której potrzebę uznają/ wnieśli by narodowcy pierwiastek moderujący co niewątpliwie wyszłoby krajowi na korzyść i podniosłoby prestige Litwy w oczach Europy Zachodniej. Do sprawy wileńskiej wnieśli by narodowcy sporo myśli politycznej i nadaliby polityce litewskiej charakter stałości i stanowczości. Wreszcie narodowcy przyczyniliby się do podniesienia rolnictwa. -

Co dotychczas było przeszkoda do stworzenia bloku chadeków z narodowcami? Grupy chadeckie twierdzą, że zdrasnięte ambicje narodowców, znów ci ostatni zarzucają chadekom cały szereg błędów i wykroczeń. Przyznać trzeba, że jedną i druga grupa ma sporo racji. Jednym z największych błędów popełnianych przez grupy chadeckie jest niedocenianie potencjonalnej siły narodowców. Wszelako prawdziwy patriotyzm winienby ~~z~~ skłonić obie partje do wzajemnego darowania sobie win i przystąpienia do współpracy. -

Wywiad "Lietuvy" w sprawie reformy sądownictwa. - "Lietuva" w N. 23 z 29/I. r. b. zamieszcza następujący wywiad z ministrem sprawiedliwości Karoblisem; w sprawie zamierzonej reformy sądownictwa litewskiego:

Wkrótce w Radzie Ministerstwa Sprawiedliwości będzie rozpatrywany projekt reformy sądownictwa litewskiego oraz projekt zmiany ~~w~~ i dopełnienia kodeksu cywilnego i karnego. W myśl powyższych poprawek sprawy sądowe pomniejszej wagi będą przez sędziego pokoju rozstrzygane bezapelacyjnie. Dzięki temu ilość spraw apelacyjnych oczywiście się zmniejszy.

Do sądów pokoju wpływają obecnie ogromna ilość spraw o nieruchomości. Wytaczanie tych spraw nie pociąga zwykle dla skarżących wielkich kosztów, a to ze względu na niskie oficjalne szacowanie przez nich nieruchomości. Zdarza się np: że toczy się sprawę o jakieś 20 ha ziemi, ocenionej na 500 litów zaledwie. Sąd pokoju na takich kombinacjach oczywiście traci, gdyż ze zmniejszeniem się sumy szacunkowej, automatycznie obniżają się opłaty sądowe. Dla przeciwdziałania temu, zamierza się wnieść poprawkę, na mocy której suma szacunkowa obiektu, figurującego w sprawie sądowej, nie może być niższa od sumy szacunkowej, określonej przez inspektorat podatkowy. Dzięki takiemu zarządzeniu wzrosną wydatki, związane z wytaczaniem spraw sądowych i odtąd bez poważniejszej przyczyny nie opłacać się wprost wytaczać sprawy. W związku z tem wszystkim zmniejszy się ilość spraw ~~zakętyk~~ zalegających w sadach pokoju. Obowiązujące uczestnictwo adwokatów w sadach przyczyniło się nieco do zmniejszenia się liczby spraw sądowych, naogół wszakże występowanie adwokatów w roli sędziów nie jest pożądane, gdyż daje powód do rozmaitych pokatnych plotek, podkopujących autorytet sądu. Obecnie jak wiadomo, wniesiony został do sejmu projekt zmiany wzmiankowanego zwyczaju. -

IV-V, SPRAWY POLSKIE I INNYCH MNIEJSZOSCI NARODOWYCH,

Interpelacja polskiej frakcji sejmowej w sprawie niedopuszczania książek polskich do Litwy. - Dn. 9 lutego r. b. posłowie Polskiej Frakcji Sejmowej skierowali w Sejmie do p. Ministra Spraw Wewnętrznych zapytanie treści następującej:

Ostatniemi czasy zauważono, że zamówienia poczynione przez obywateli Litwy w Łotwie w jednej z księgarni Rygi na podręczniki naukowe, książki treści beletrystycznej oraz inne książki w polskim języku, zostały zwrócone z Kowna do Rygi z nadpisem: "Non admis", lub "Retour puisque toutes les éditions publiques en Pologne ne pas admises." i podpisami p. Kupczunasa.

Obecnie dowiadujemy się, że niewiadomo dla jakich przyczyn osobom prywatnym, do szkół oraz księgarni zostało całkowicie wzbronione sprowadzanie książek w języku polskim drukowanych w Polsce. W ten sposób mniejszość polska w Litwie znalazła się w stanie blokady duchowej od źródeł swej kultury.

Biorąc pod uwagę:

1/ że niema ustawy, wzbraniającej przywóz do Litwy druków z obcych krajów,

2/ że w Litwie wogóle jeszcze zbyt mało się wydaje podręczników naukowych, zupełnie zaś niema takich wydawnictw miejscowych w języku polskim,

zapytujemy p. Ministra

a/ Czy znane mu są wyżej przytoczone fakty?

b/ W jaki sposób zamierza on reagować na to nowe uszczuplenie praw polskiej mniejszości narodowej, które prowadzi do upadku jej kulturalnego, a przez to i ekonomicznego rozwoju?

Posłowie do Sejmu: W. Budzyński, B. Lużyk, W. Rumpel, K. Wołkowycki.

Odezwa żydowskiej frakcji sejmowej do ludności żydowskiej. - Frakcja żydowska wydała odezwę do ludności żydowskiej, w której omawiając sprawę stanowisko w sprawie zniesienia podatku od obrotu, demaskuje zarazem niektórych żądów, którzy współdziałają z chrz. dem. Treść tej odezwy jest następująca:

Frakcja zaznacza, iż zawsze potępiała podatek od obrotu który jest szkodliwy nie tylko dla kupców i rzemieślników żydowskich, lecz także dla ludności chrześcijańskiej - dla kooperatyw, które innych podatków prócz podatku od obrotu nie opłacają oraz dla niektórych przedsiębiorców litewskich, którzy stanowczo się wypowiedzieli nie tylko za zawieszeniem podatku, lecz za całkowitem jego zniesieniem. Prezes chrz. dem. Szmukštis polecił pos. Holcbergowi zająć się sprawą zniesienia podatku od obrotu. Propozycja Szmukštisa została przyjęta. Pos. Holcberg zapewnił Szmukštisa, iż opracowany przez siebie projekt ustawy da do podpisania prócz posłów chrz. dem. jedynie pos. Rogińskiemu. Sens tego manewru jest jasny. Chrz. dem. którzy rozgatkowali posłów żydowskich na trefnych i koszernych, mają zainteresowanie w tem, aby ludność żydowska nabrała przekonania, iż od udrek podatku dochodowego wybawia jedynie ci, których dem. chrz. uważają za koszernych.

Odezwę podpisali posłowie: Robinzon, Abramowicz, Bergier, Garfunkiel i Finkielsztejn.

VI, SPRAWY KŁAJPEDZKIE;

Sprawa rozbudowy portu Kłajpedzkiego w ujęciu "Lietuvy".- "Lietuvą" w N. 27 z dnia 5/II, r. b. zamieszcza artykuł, w którym wypowiada się gorąco za rozbudowę portu Kłajpedzkiego. Artykuł "Lietuvy" podajemy w streszczeniu:

Zarówno Kłajpeda, jak też Kowne uznaje pilną potrzebę rozbudowy portu kłajpedzkiego. Ten ostatni zalicza się bowiem do portów prymitywnych i zaniedbanych i jeżeli port Kłajpedzki będzie się znajdował w podobnym stanie nadal, to handel litewski nie mówiąc już o tranzycie, będzie się kierował nie Kłajpedę a tylko na Królewiec. Port Królewiecki prześcignął pod względem technicznych urządzeń Kłajpedę o całe niebo. Rozbudowa portu Kłajpedzkiego posuwa się zółwim krokiem, pomimo wysiłków rządu. Gdy na morzu Bałtyckim zacznie się żywszy ruch okrętowy i handel pomiędzy Rosją i Niemcami dojdzie do poziomu przedwojennego, wówczas nie będzie można nawet marzyć o tem, aby port kłajpedzki mógł wytrzymać konkurencję z portem Królewieckim. Wówczas nawet specjalne wysiłki rządu litewskiego nie zdołają skierować na Kłajpedę nietylko tranzytowych towarów, lecz nawet produktów rodzimych z południowej Litwy.-

Kwestja rozbudowy portu Kłajpedzkiego należy do bezpośrednich zadań Dyrekcji Portowej.

Prezes Dyrekcji Portu na posiedzeniu nadzwyczajnej Rady Portu odbytym jeszcze w roku zeszłym słusznie podkreślił, że narazie należy wyrzec się projektu kopania nowych basenów, gdyż kosztą wyniosłyby 122 milj. litów. W obecnych warunkach asygnowanie takiej sumy nie da się pomyśleć. Narazie uchwalono więc kontentować się rozbudową istniejących basenów portowych i wogóle terenu na którym stanęłyby składy, chłodnie, elewatory. Projektowana rozbudowa kosztowałaby tylko 31 milj. litów, a więc nie przedstawiałaby dla państwa wielkich trudności, zwłaszcza że dałaby się uskutecznić stopniowo.-

Trudno jest ściśle określić jakość i ilość towarów nadsyłanych do portu. Stwierdzić jedynie można, że gospodarcza struktura Litwy zdradza od czasu do czasu tendencję do zmiany, co oczywiście wywiera pewien wpływ na litewski handel zagraniczny, a tem samym także ruch w porcie kłajpedzkim. Obecnie już daje się zauważyć ciągle zmniejszanie się eksportu zboża z Litwy. Pod tym względem Litwa coraz więcej odbiega od normy przedwojennej. Trudno wobec tego zgodzić się z optymistami, którzy ufają w to, że zboże będzie zajmowało w eksporcie litewskim wybitną pozycję.- Pomijając już nawet zmniejszanie się krajowej produkcji zboża, należy liczyć się z tem, że zagraniczni odbiorcy zboża litewskiego będą bądźco bądź dążyli do uniezależnienia się od niego przez ochronę celną własnej produkcji.

Wszystko to należy wziąć pod uwagę przy budowie w porcie Kłajpedzkim elewatorów. Na jednym z posiedzeń Dyrekcji Portowej stało na tem, że zamierzone elewatory mają posiadać pojemność 10,000 tonn. Skoro jednak elewatory kłajpedzkie miałyby służyć na przechowanie zboża tranzytowego w takim razie powyższa pojemność ich byłaby zamałą.-

Jedynie po wzniesieniu kilku elewatorów o pojemności po 20,000 tonn oraz po wprowadzeniu dogodnej dla Kłajpedy taryfy kolejowej na linii Kłajpeda-Telsze-Ómole, da się pomyśleć konkurencja Kłajpedy z Królewcem, który ma olbrzymie wspaniałe urządzone elewatory.

Rola portu Kłajpedzkiego zależy także od portów łotewskich, zamierzających podobnie jak port Królewiecki do jaknajbardziej nowoczesnych urządzeń. Naogół więc rola portu Kłajpedzkiego w eksporcie i tranzycie zbożowym jest dosyć problematyczna.-

W ostatnich czasach eksport lnu oraz produktów

WYKAZ PRAC

Prace w zakresie...
w tym: ...
...
...

Prace w zakresie...
w tym: ...
...
...

Prace w zakresie...
w tym: ...
...
...

Prace w zakresie...
w tym: ...
...
...

Prace w zakresie...
w tym: ...
...
...

bydłęcych wzrasta na Litwie coraz więcej. Pod względem produkcji lnu zajmuje Litwa na rynku światowym 3-cie miejsce /po Rosji i Polsce/, a więc i pod względem eksportu lnu port Kłajpedzki będzie mógł odegrać wybitniejszą rolę. Do tego potrzebne są wszelako obszerne składy, na których portowi Kłajpedzkiemu narazie zbywa. Dyrekcja Portu zainicjowała budowę składu o pojemności 8.000 tonn. Skład ten ma mieścić pałuki i gałki bawełny, mógłby wszelako narazie służyć do transportów lnu. W przyszłości atoli zachodziłaby potrzeba budowy specjalnych składów dla lnu. -

Podobnie potrzebuje Kłajpeda chłodni. Zwiększając się eksport mięsa, jaj, masła wpływa na to, że Kłajpeda staje się coraz więcej ośrodkiem handlu tymi produktami. Zbudowanie chłodni w porcie Kłajpedzkim ściągłoby do Kłajpedy bydło ze Zmudzi, która dotychczas eksportowała je przeważnie zagranicę za pośrednictwem portów łotewskich. Skierowanie eksportu bydła zmudzkiego na Kłajpedę, podniosłoby hodowlę bydła nie tylko na Zmudzi, lecz też w całej Litwie. Ponadto chłodnie i rzeźnie ściągłoby do Kłajpedy transporty bydła rosyjskiego. -

Palącą sprawą, dotyczącą portu Kłajpedzkiego jest również potrzeba nowoczesnych środków wyładcowania i naładcowania okrętów. Prymitywny, stosowany w porcie Kłajpedzkim sposób używania do tego rąk roboczych jest zbyt kosztowny i zajmuje dużo czasu. Wprawdzie port posiada 3 "żórawie", lecz nie odpowiadają one nowoczesnym wymaganiom. -

Znaczenie portu Kłajpedzkiego w ekonomicznym życiu Litwy i Łotwy. -

Pod powyższym tytułem zamieszcza "Lietuvos Ukis" w pierwszym tegorocznym numerze artykuł, który podajemy w streszczeniu:

Port Kłajpedzki w ciągu jednego zaledwie roku /1923-1924/ poderwał tranzyt towarów przez Łotwę, a tem samem doprowadził port libawski do minimum intensywności. Poniższe wytry zaczerpnięte z pisma łotewskiego "Ekonomist" najlepiej unaczni cały proces zmniejszania się tranzytu przez Łotwę /waga w tysiącach klg/:

Z Litwy:

Do jakiego państwa:	I półrocze 1924 r.		I półrocze 1923 r.	
	waga	%	waga	%
Anglja	7,831.	45,54	13,400.	56,45.
Belgja	1,933.	11,00	571.	2,41
Danja	3,658.	20,81	237.	1,00
Holandja	196.	1,12	787.	3,32
Francja	10.	0,06	1,376.	5,81
Rosja	119.	0,68	1.	0,01
Polska				
Szwecja	1,738.	9,88	305.	1,29
Niemcy	1,219.	6,93	6,603.	27,87
Inne państwa	874.	4,98	411.	1,74
O g ó ł e m :	17,583.	100.	23,696.	100.

Z jakiego państwa: Do Litwy:

Anglja	4,054.	22,94.	3,830.	50,54
Belgja	201.	1,14.	24.	0,14
Danja	349.	1,98.	288.	0,65
Holandja	39.	0,22.	29.	0,17
Francja	90.	0,51.	1.	0,01
Rosja	1,607.	9,10.	3,942.	22,56
Polska	222.	1,26.	36.	0,21

The first part of the document is a list of items, possibly a catalog or inventory. The text is mirrored and difficult to read, but appears to list various goods or services.

The second part of the document contains a list of names or titles, possibly representing different categories or individuals. The text is also mirrored and partially illegible.

The third part of the document is a header or title section, possibly indicating the name of the institution or the specific document type.

Item	Quantity	Price	Total
Amalgam	100	1.00	100.00
Gold	100	1.00	100.00
Silver	100	1.00	100.00
Copper	100	1.00	100.00
Iron	100	1.00	100.00
Lead	100	1.00	100.00
Zinc	100	1.00	100.00
Mercury	100	1.00	100.00
Antimony	100	1.00	100.00
Arsenic	100	1.00	100.00
Bismuth	100	1.00	100.00
Vanadium	100	1.00	100.00
Nickel	100	1.00	100.00
Cadmium	100	1.00	100.00
Chromium	100	1.00	100.00
Manganese	100	1.00	100.00
Cobalt	100	1.00	100.00
Niobium	100	1.00	100.00
Molybdenum	100	1.00	100.00
Rhenium	100	1.00	100.00
Ruthenium	100	1.00	100.00
Rhodium	100	1.00	100.00
Palladium	100	1.00	100.00
Selenium	100	1.00	100.00
Tellurium	100	1.00	100.00
Polonium	100	1.00	100.00
Astatine	100	1.00	100.00
Francium	100	1.00	100.00
Radium	100	1.00	100.00
Actinium	100	1.00	100.00
Thorium	100	1.00	100.00
Protactinium	100	1.00	100.00
Uranium	100	1.00	100.00
Neptunium	100	1.00	100.00
Plutonium	100	1.00	100.00
Americium	100	1.00	100.00
Curium	100	1.00	100.00
Berkelium	100	1.00	100.00
Californium	100	1.00	100.00
Einsteinium	100	1.00	100.00
Fermium	100	1.00	100.00
Mendelevium	100	1.00	100.00
Nobelium	100	1.00	100.00
Lanthanum	100	1.00	100.00
Cerium	100	1.00	100.00
Praseodymium	100	1.00	100.00
Neodymium	100	1.00	100.00
Europium	100	1.00	100.00
Gadolinium	100	1.00	100.00
Terbium	100	1.00	100.00
Dysprosium	100	1.00	100.00
Ytterbium	100	1.00	100.00
Lutetium	100	1.00	100.00
Hafnium	100	1.00	100.00
Tantalum	100	1.00	100.00
Tungsten	100	1.00	100.00
Rhenium	100	1.00	100.00
Osmium	100	1.00	100.00
Iridium	100	1.00	100.00
Rhodium	100	1.00	100.00
Palladium	100	1.00	100.00
Silver	100	1.00	100.00
Copper	100	1.00	100.00
Nickel	100	1.00	100.00
Cobalt	100	1.00	100.00
Iron	100	1.00	100.00
Steel	100	1.00	100.00
Aluminum	100	1.00	100.00
Magnesium	100	1.00	100.00
Zinc	100	1.00	100.00
Lead	100	1.00	100.00
Antimony	100	1.00	100.00
Arsenic	100	1.00	100.00
Bismuth	100	1.00	100.00
Vanadium	100	1.00	100.00
Nickel	100	1.00	100.00
Cadmium	100	1.00	100.00
Chromium	100	1.00	100.00
Manganese	100	1.00	100.00
Cobalt	100	1.00	100.00
Niobium	100	1.00	100.00
Molybdenum	100	1.00	100.00
Rhenium	100	1.00	100.00
Ruthenium	100	1.00	100.00
Rhodium	100	1.00	100.00
Palladium	100	1.00	100.00
Selenium	100	1.00	100.00
Tellurium	100	1.00	100.00
Polonium	100	1.00	100.00
Astatine	100	1.00	100.00
Francium	100	1.00	100.00
Radium	100	1.00	100.00
Actinium	100	1.00	100.00
Thorium	100	1.00	100.00
Protactinium	100	1.00	100.00
Uranium	100	1.00	100.00
Neptunium	100	1.00	100.00
Plutonium	100	1.00	100.00
Americium	100	1.00	100.00
Curium	100	1.00	100.00
Berkelium	100	1.00	100.00
Californium	100	1.00	100.00
Einsteinium	100	1.00	100.00
Fermium	100	1.00	100.00
Mendelevium	100	1.00	100.00
Nobelium	100	1.00	100.00
Lanthanum	100	1.00	100.00
Cerium	100	1.00	100.00
Praseodymium	100	1.00	100.00
Neodymium	100	1.00	100.00
Europium	100	1.00	100.00
Gadolinium	100	1.00	100.00
Terbium	100	1.00	100.00
Dysprosium	100	1.00	100.00
Ytterbium	100	1.00	100.00
Lutetium	100	1.00	100.00
Hafnium	100	1.00	100.00
Tantalum	100	1.00	100.00
Tungsten	100	1.00	100.00
Rhenium	100	1.00	100.00
Osmium	100	1.00	100.00
Iridium	100	1.00	100.00
Rhodium	100	1.00	100.00
Palladium	100	1.00	100.00
Silver	100	1.00	100.00
Copper	100	1.00	100.00
Nickel	100	1.00	100.00
Cobalt	100	1.00	100.00
Iron	100	1.00	100.00
Steel	100	1.00	100.00
Aluminum	100	1.00	100.00
Magnesium	100	1.00	100.00
Zinc	100	1.00	100.00
Lead	100	1.00	100.00
Antimony	100	1.00	100.00
Arsenic	100	1.00	100.00
Bismuth	100	1.00	100.00
Vanadium	100	1.00	100.00
Nickel	100	1.00	100.00
Cadmium	100	1.00	100.00
Chromium	100	1.00	100.00
Manganese	100	1.00	100.00
Cobalt	100	1.00	100.00
Niobium	100	1.00	100.00
Molybdenum	100	1.00	100.00
Rhenium	100	1.00	100.00
Ruthenium	100	1.00	100.00
Rhodium	100	1.00	100.00
Palladium	100	1.00	100.00
Selenium	100	1.00	100.00
Tellurium	100	1.00	100.00
Polonium	100	1.00	100.00
Astatine	100	1.00	100.00
Francium	100	1.00	100.00
Radium	100	1.00	100.00
Actinium	100	1.00	100.00
Thorium	100	1.00	100.00
Protactinium	100	1.00	100.00
Uranium	100	1.00	100.00
Neptunium	100	1.00	100.00
Plutonium	100	1.00	100.00
Americium	100	1.00	100.00
Curium	100	1.00	100.00
Berkelium	100	1.00	100.00
Californium	100	1.00	100.00
Einsteinium	100	1.00	100.00
Fermium	100	1.00	100.00
Mendelevium	100	1.00	100.00
Nobelium	100	1.00	100.00
Lanthanum	100	1.00	100.00
Cerium	100	1.00	100.00
Praseodymium	100	1.00	100.00
Neodymium	100	1.00	100.00
Europium	100	1.00	100.00
Gadolinium	100	1.00	100.00
Terbium	100	1.00	100.00
Dysprosium	100	1.00	100.00
Ytterbium	100	1.00	100.00
Lutetium	100	1.00	100.00
Hafnium	100	1.00	100.00
Tantalum	100	1.00	100.00
Tungsten	100	1.00	100.00
Rhenium	100	1.00	100.00
Osmium	100	1.00	100.00
Iridium	100	1.00	100.00
Rhodium	100	1.00	100.00
Palladium	100	1.00	100.00
Silver	100	1.00	100.00
Copper	100	1.00	100.00
Nickel	100	1.00	100.00
Cobalt	100	1.00	100.00
Iron	100	1.00	100.00
Steel	100	1.00	100.00
Aluminum	100	1.00	100.00
Magnesium	100	1.00	100.00
Zinc	100	1.00	100.00
Lead	100	1.00	100.00
Antimony	100	1.00	100.00
Arsenic	100	1.00	100.00
Bismuth	100	1.00	100.00
Vanadium	100	1.00	100.00
Nickel	100	1.00	100.00
Cadmium	100	1.00	100.00
Chromium	100	1.00	100.00
Manganese	100	1.00	100.00
Cobalt	100	1.00	100.00
Niobium	100	1.00	100.00
Molybdenum	100	1.00	100.00
Rhenium	100	1.00	100.00
Ruthenium	100	1.00	100.00
Rhodium	100	1.00	100.00
Palladium	100	1.00	100.00
Selenium	100	1.00	100.00
Tellurium	100	1.00	100.00
Polonium	100	1.00	100.00
Astatine	100	1.00	100.00
Francium	100	1.00	100.00
Radium	100	1.00	100.00
Actinium	100	1.00	100.00
Thorium	100	1.00	100.00
Protactinium	100	1.00	100.00
Uranium	100	1.00	100.00
Neptunium	100	1.00	100.00
Plutonium	100	1.00	100.00
Americium	100	1.00	100.00
Curium	100	1.00	100.00
Berkelium	100	1.00	100.00
Californium	100	1.00	100.00
Einsteinium	100	1.00	100.00
Fermium	100	1.00	100.00
Mendelevium	100	1.00	100.00
Nobelium	100	1.00	100.00
Lanthanum	100	1.00	100.00
Cerium	100	1.00	100.00
Praseodymium	100	1.00	100.00
Neodymium	100	1.00	100.00
Europium	100	1.00	100.00
Gadolinium	100	1.00	100.00
Terbium	100	1.00	100.00
Dysprosium	100	1.00	100.00
Ytterbium	100	1.00	100.00
Lutetium	100	1.00	100.00
Hafnium	100	1.00	100.00
Tantalum	100	1.00	100.00
Tungsten	100	1.00	100.00
Rhenium	100	1.00	100.00
Osmium	100	1.00	100.00
Iridium	100	1.00	100.00
Rhodium	100	1.00	100.00
Palladium	100	1.00	100.00
Silver	100	1.00	100.00
Copper	100	1.00	100.00
Nickel	100	1.00	100.00
Cobalt	100	1.00	100.00
Iron	100	1.00	100.00
Steel	100	1.00	100.00
Aluminum	100	1.00	100.00
Magnesium	100	1.00	100.00
Zinc	100	1.00	100.00
Lead	100	1.00	100.00

Szwecja	144,	0,80,	148,	0,85,
Niemcy	6,606,	37,38,	2,300,	13,17,
Inne państwa	4,880,	24,67,	1,868,	10,70,
O g ó ł e m :	17,674,	100,	17,471,	100,

Z powyższej tabelki wynika, że w 1924 r. /I półrocze eksport litewski przez Łotwę znacznie się zmniejszył w porównaniu z 1923 r. /I półrocze/. W ciągu I półrocza 1923 r. eksportowano z Litwy przez Łotwę 23,696,000 kg., zaś w odpowiednim okresie 1924 r. - zaledwie 17,583,000 kg. Różnica jest więc dosyć znaczna, a mianowicie: 6,113,000 kg. /6,113 tonn/. Import do Litwy przez Łotwę w 1924 r. /I półrocze/ nieco wzrósł. W ciągu pierwszego półrocza 1924 r. importowano 17,674,000 kg., zaś w odpowiednim okresie 1923 r. - 17,471,000 kg. Różnica wynosi zaledwie 203,000 kg. /203 tonn/. Ten aczkolwiek niewielki lecz bądź co bądź anormalny wzrost importu do Litwy przez Łotwę /w 1924/ da się wytłumaczyć jedynie importem towarów polskich do Litwy. Towary polskie bezpośrednio do Litwy nie trafiają. Tranzyt ich odbywa się przez Łotwę, co jest dla Litwy jeszcze gorszym zjawiskiem. Import polski do Litwy wciąż w szybkim tempie wzrasta. W 1923 r. importowano do Litwy zaledwie 36 tonn towarów polskich, zaś w 1924 r. już 222 tonn. Natomiast towary litewskie wcale się do Polski nie importują. Na zjawisko to należałoby zwrócić jaknajwiększą uwagę i znaleźć sposób ochrony przed towarami polskimi. -

Ogółem tranzyt litewski przez Łotwę wyraził się jak następuje: w ciągu I-go półrocza 1923 r. - 41,167,000 kg. /41,167 tonn/, zaś w ciągu pierwszego półrocza 1924 roku - 35,257,000 kg. /35,257 tonn/. Tranzyt więc przez Łotwę zmniejszył się w pierwszym półroczu 1924 r. /w porównaniu z odpowiednim okresem 1923 r. / o 5,910,000 kg. /5,910 tonn/. Eksport towarów litewskich /w I-szym półroczu 1924 r. / do Anglii, Holandji i Francji pokaźnie się zmniejszył, natomiast do Belgji, Danji, Rosji, Szwecji i Niemiec - znacznie wzrósł. -

W 1924 r. importowano towarów angielskich do Litwy 4,054 tonn, eksportowano zaś w tym samym czasie 7,821 tonn. - W 1923 r. importowano 7,830 tonn, eksportowano zaś 13,400 tonn.

Z powyższego wynika, że tranzyt litewsko-angielski przez Łotwę znacznie się w 1924 r. zmniejszył /niemal o 50%. Eksport towarów litewskich przez Łotwę do Niemiec zmniejszył się w 1924 r. o całe 82%, natomiast bezpośredni import eksport litewsko-niemiecki wzrósł o 222%. -

Do Danji eksportowała Litwa przez Łotwę w ciągu I-go półrocza 1923 r. zaledwie 237 tonn, zaś w odpowiednim okresie 1924 r. już 3,658 tonn, a więc 15^{1/2} razy więcej. -

Jest nadzieja, że po pewnym czasie, port Kłajpedzki ściągnie cały litewski eks-import. W tem leży cel polityki litewskiej. -

St an port u K ł a j p e d z k i e g o - "Rytas" w N. 34 z 11/II. r. b. podaje: /Elta/

Władze litewskie po przejściu Kłajpedy do Litwy, zarządziły remont nadwątlonych urządzeń portowych. Zużyto przytem 1600 tonn materiału /kamienie i t. p. /

Zakłady portowe, obejmujące odlewnie metalu, stolarnie, kuźnie, tartaki i t. p. zatrudniają blisko 100 robotników. Port posiada własną elektrownię oraz tabor okręgowy /8 parostatków, 2 łódki motorowe i t. p. / obejmujący blisko 100 statków i motorów wszelkiego rodzaju. Ponadto port rozporządza dwoma większymi i 1 większym żurawiem. Są one poruszane przy pomocy elektryczności i służą do ładowania towarów. W porcie stoi też kilka marek skonfiskowanych w swoim czasie kontrabandzistom spirytusu. Rozpoczęto niedawno budowę wielkiego składu na towary. Eksporterzy zagraniczni również budują w porcie Kłajpedzkim swe składy. -

1938	1939	1940	1941	1942
1.200	1.300	1.400	1.500	1.600
1.250	1.350	1.450	1.550	1.650
1.300	1.400	1.500	1.600	1.700

W tym roku... (faint text describing economic or statistical data)

W tym roku... (faint text describing economic or statistical data)

W tym roku... (faint text describing economic or statistical data)

VIII. KOMUNIKACJA I ROBOTY PUBLICZNE.

Wywiad "Rytasa" z ministrem komunikacji. - "Rytas" w N. 26 z 2/II. r. b. zamieszcza wywiad swój z ministrem komunikacji Sliżysem. Wywiad dotyczy najbliższych prac Ministerstwa Komunikacji. Podajemy go w streszczeniu. -

Budowa nowych linii kolejowych. -

Ministerstwo zamierza zakończyć w niedalekiej przyszłości budowę linii: Omole-Telsza-Kretygga. Na cel ten zostaną użyte kapitały z pożyczki zagranicznej. Z tego samego źródła zaczerpnie ministerstwo kredytu na budowę mostu kolejowego na Niemnie /w pobliżu Olity/. Zamierzona jest również budowa domów podróżnych w Maruciach i Szyłówe. Zakończy się jednocześnie budowę domów podróżnych w Taurogach i Rakiszkach oraz dokona się częściowego remontu domów podróżnych w Wierbołowie i Kownie. -

Stan finansowy kolei. -

Budżet kolei na 1926 r. ustalony został jak następuje: 1/szerokotorówka: dochody - 31,484,700 litów, wydatki zwyczajne - 30,976,325 lit., i nadzwyczajne - 2,522,000 lit., 2/waskotorówka: dochody - 2,448,415 lit., wydatki zwyczajne 4,475,665 litów. -

Opał. -

Do opałania lokomotyw używany będzie w 1926 r. węgiel kamienny, drzewo i torf, przyczem te ostatnie materiały stanowić będą 20% całego ~~xxkxk~~ opału. -

Szosy. -

Nowych szos budować się nie zamierza, gdyż budżet nie przewiduje na ten cel kredytów. Ministerstwo projektuje natomiast przeprowadzić gruntowny remont szos na przestrzeni 29,5 km. Poza to będzie się przeprowadzało próby na szosach Ejvagoła-Rosienie-Niemakszcie oraz Kowno-Rumszyski. - Jednocześnie zakończony zostanie projekt szosy Kowno-Ejvagoła. - Ministerstwo pracuje również nad planem nowych szos, jakie mają być budowane w ciągu najbliższych 20-tu lat. -

Drogi publiczne. -

Nadzór nad drogami publicznymi po za kolejami i szosami ma w dalszym ciągu należeć do resortu samorządów. Zamierza się natomiast ciasno połączyć odnośny techniczny aparat samorządowy z kontrolnymi organami ministerstwa komunikacji. Kapitały związane z utrzymaniem i remontem dróg publicznych czerpać będą samorzady: a/z odnośnych sum ustalonych drogą ustawową w odsetkach od pozycji ogólnych wydatków samorządowych, b/ze specjalnych opłat na utrzymanie i remont dróg i c/ze specjalnego funduszu przeznaczonego na remont dróg i figurującego w ogólnym budżecie państwowym. -

Drogi wodne. -

Będą się w dalszym ciągu kontynuowały badania litewskich dróg wodnych. Na podstawie tych badań opracowane będą plany systematycznej regulacji Niemna, Wilji i t. d.

Radiostacja. -

Radiostacja kowieńska zmontowana została w roku ubiegłym przez pewną firmę francuską, wszelako nie nadawała się do użytku. Zainteresowani w tej sprawie przedstawiciele firmy francuskiej, wyjechali z Kowna bez odpowiedzi. Obecnie M-stwo delegowało do Paryża inż. Gajgalisa dla ostatecznego porozumienia się z firmą francuską. -

Wzrost 1,70 m, waga 65 kg, kolor włosów ciemny, kolor oczu ciemny. Ciężar ciała 65 kg, wzrost 1,70 m. Ciężar ciała 65 kg, wzrost 1,70 m. Ciężar ciała 65 kg, wzrost 1,70 m.

Wzrost 1,70 m, waga 65 kg, kolor włosów ciemny, kolor oczu ciemny. Ciężar ciała 65 kg, wzrost 1,70 m. Ciężar ciała 65 kg, wzrost 1,70 m. Ciężar ciała 65 kg, wzrost 1,70 m.

Wzrost 1,70 m, waga 65 kg, kolor włosów ciemny, kolor oczu ciemny. Ciężar ciała 65 kg, wzrost 1,70 m. Ciężar ciała 65 kg, wzrost 1,70 m. Ciężar ciała 65 kg, wzrost 1,70 m.

Wzrost 1,70 m, waga 65 kg, kolor włosów ciemny, kolor oczu ciemny. Ciężar ciała 65 kg, wzrost 1,70 m. Ciężar ciała 65 kg, wzrost 1,70 m. Ciężar ciała 65 kg, wzrost 1,70 m.

Wzrost 1,70 m, waga 65 kg, kolor włosów ciemny, kolor oczu ciemny. Ciężar ciała 65 kg, wzrost 1,70 m. Ciężar ciała 65 kg, wzrost 1,70 m. Ciężar ciała 65 kg, wzrost 1,70 m.

Wzrost 1,70 m, waga 65 kg, kolor włosów ciemny, kolor oczu ciemny. Ciężar ciała 65 kg, wzrost 1,70 m. Ciężar ciała 65 kg, wzrost 1,70 m. Ciężar ciała 65 kg, wzrost 1,70 m.

"Lietuvos Žinios" o stanie komunikacji. - "Lietuvos Žinios" w N. 20 z 8/II, r. b. zastanawiając się nad zużytkowaniem ewentualnej pożyczki zagranicznej, omawiają sprawę stanu dróg publicznych, które według ich poglądu wymagają wielkich inwestycji. "Lietuvos Žinios" piszą między innymi:

Niezwykle palącą jest sprawa dróg publicznych. Wskutek fatalnego ich stanu rolnik litewski jest wprost odcięty od świata. W czasie roztopów wiosennych i jesiennych komunikacja w niektórych miejscowościach Litwy jest całkowicie wstrzymana. Rolnik częstokroć nie tylko nie może zawieźć swych produktów na najbliższy rynek, lecz wogóle nie jest w stanie zrealizować swych planów. Stąd straty płyną ogromne. Budowane zaś z inicjatywy rządu koleje nie zapobiegają złemu, gdyż linja ich przebiega najczęściej w pobliżu szos a więc nawet wynika stąd zbyt duża konkurencja /np: linja kolejowa Kowno-Marjampolka/. Koleje i szosy przejęte zostały przez państwo, zaś nadzór nad pozostałymi drogami publicznymi, przekazano samorządom, odbierając wszelako tym ostatnim środki pieniężne, niezbędne dla remontu dróg. W budżecie na 1926 r. preliminowano na remont dróg zaledwie 30 tysięcy litów.

Poczta, telefon i telegraf na Litwie. - "Lietuvos Ukis" w N. 39 podaje następujące dane, dotyczące poczty, telefonów i telegrafów na Litwie:

Litwa posiada 320 urzędów i agencji pocztowych /179 urzędów i 141 agencji/ w tej liczbie 13 urzędów poczt i 48 agencji okręgu krajpedzkiego. Jedem urzadz i agencja przypadają na 7000 mieszkańców /Ameryka - 1176, Niemcy - 1530, Anglja - 1860, Czechosłowacja - 2983 i Lotwa - 4004/. Depesz krajowych w 1923 r. nadano 216474 /słów 2.203.775/. Służbowe depesze w grę tu nie wchodzi; w r. 1924 - 235.864 /2.432.830 słów/ zagranicznych nadano i przyjęto w 1923 w słów 1.174.179, z 1924 - powiększenie znaczne, bo 3.648.781 słów. Na podstawie powyższych cyfr widać, że liczba depesz krajowych wzrosła o 10,8%, międzynarodowych o 96,1%. 1 telefon na Litwie obsługuje 330 osób /we Francji obsługuje 125 osób, w Stanach Zjedn. - 11 osób/.

Dochody - wydatki:

Wyszczególnienie	1922 r.	1923 r.	1924 r.	6 mies. Przew. 1925 r.	Przew. 1925 r.
I. Dochody:			5,351,5		
Poczta	988,8	3,526,1	3,133,8	3,133,8	5,180
Telegraf	686,0	1,605,0	1,927,1	767,2	2,140
Telefon	378,1	1,812,1	3,699,1	1,785,1	3,655
Inne - ogólne	2,9	28,7	46,8	41,0	
Razem:	2,055,8	6,971,9	11,044,7	5,727,1	10,975
II. Ogólnie na wydanie §§ i ustaw.	1,252,5	7,320,4	9,180,5	4,854,0	9,692
Dochód wzgl. deficyt,	+803,3	-348,5	+1,864,2	-	+283,0

W roku 1925, według autora artykułu poczta da dochodu więcej niż spodziewano się w budżecie, telegraf zaś dużo mniej. W tablicy nie uwzględniono wydatków jakie ponosi poczta na kolej, gdyby je uwzględniono okazałoby się, że dochodu poczta nie daje.

X. KRONIKA. a/Zagraniczna.-

Falsze Elty o napadzie na lasek Podgajski.- W dziale pierwszym niniejszego numeru, podajemy przebieg wypadków z ostatniego tygodnia na granicy polsko-litewskiej w okolicy Mejszagoly. W chwili zamykania numeru otrzymaliśmy 44 numer "Echa", w którym umieszczonym został pod ogromnym tytułem: "Uwadze Ligi Narodów" następujący komunikat Elty z dnia 23 lutego r.b.: Jak wiadomo polska policja graniczna zajęła 17 b.m. na litewskiej stronie przestrzeń leśną pomiędzy Kliszebłoto i Podhajami, 19 b.m. policja litewska wyparła ją poza linje demarkacyjną nie robiąc z broni użytku. W nocy na 23 lutego oddział polskiej policji w liczbie około 200 ludzi z karabinami maszynowymi i granatami ręcznymi zaatakował powtórnie litewskie placówki, biorąc siedmiu ludzi z nich do niewoli. Jeden policjant litewski zginął bez wieści. W ataku tym brali udział polscy kawalerzyści, co do których nie zostało ustalone czy byli to policjanci, czy też żołnierza.-

Dokoła układów litewsko-łotewskich.- "Rytas" podaje: Przyjazd delegacji łotewskiej do Kowna opóźniony został przez rozpatrywanie taryfy celnej w sejmie łotewskim.-

Układy z ZSSR w sprawie przejęcia lasu.- Na wniosek p. Ministra Rolnictwa Gabinet Ministrów postanowił wysłać do Rosji delegację, złożoną z 2 znawców leśnictwa i jednego prawnika do prowadzenia układów w sprawie otrzymania lasu. Termin wyjazdu delegacji nie jest jeszcze ostatecznie ustalony.-

Obchód święta niepodległości litewskiej w Londynie.- "Elta" ogłasza: Według wiadomości Reutera poselstwo litewskie w Londynie w dniu ósmej rocznicy niepodległości Litwy wydało wielkie przyjęcie, w którym oprócz wielu wybitnych gości byli: przedstawiciel króla angielskiego i ministerstwa spraw zagranicznych, ambasadorowie Francji, Niemiec, Portugalji, Hiszpanji i in. państw w Londynie, przedstawiciele ZSSR i in. poselstw.-

Litewskie święto narodowe w Pradze.- "Rytas" podaje: Dnia 16 lutego p. Zaunius poseł litewski w Pradze udekorował w imieniu prezydenta Republiki Litewskiej Krzyżem Pogoni generałów czechosłowackich: Syrovy, Galjda i Wejnerek, dalej podpułkownika Stanka i b. ministra spraw wojskowych Udrzala. Tego samego dnia został w Pradze udekorowany czechosłowackim krzyżem zasługi litewski attache wojskowy płk. Giedrajtis.-

Zaproszenie Litwy na międzynarodowy kongres moralności.- "Lietuva" podaje: Rząd litewski otrzymał zaproszenie na międzynarodowy kongres wychowania moralnego, który odbędzie się 16-20 kwietnia r.b. w Rzymie.-

Dziennikarze amerykańscy w Kownie.- Elta donosi: W drodze ze Stanów Zjednoczonych do Niemiec Japonji i Chin w Kownie zatrzymali się na jeden dzień przedstawiciele syndykatu dziennikarskiego w Stanach Zjedn. reprezentujących m.in. "Daily News" wychodzący w Chicago i nowojorski "World"

b/Kronika gospodarcza.-

Budżet dodatkowy na rok 1925.-	Dodatkowy
budżet na r. 1925 przyjęty 30/XII, 25 r. /"Lietuvos Ukis/	
Dochodów dodatkowych preliminowane ok.	9,306,000 lit.
Ogólna pozycja dochodów wynosiła	259,254,513 "
Ogółem dochody wyraziły się sumą	268,560,000 lit.

[The page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the document. The text is mirrored and difficult to decipher.]

Preliminowano wydatków dodatkowych
Ogólna pozycja wydatków 8,080,008 lit.
259,254,513

Ogółem wydatki wyraziły się sumą: 267,334,521 lit.
Budżet więc z 1925 r. został zbilansowany z nadwyżką
blisko 1,2 milj. litów,--

B u d ż e t m. K o w n a. "Lietuvos Ukis" w N.1 podaje
budżet m. Kowna. Wydatki miasta wynoszą 4,295,934,20 lit., czyli
niemal o 500,000 lit. są mniejsze niż w 1925 r. Magistrat li-
czy 203 pracowników etatowych, którzy pochłaniają blisko 14%
wszystkich wydatków.

B u d ż e t m i a s t a K ł a j p e d y. "Lietuvos Ukis" w
N.1, na str. 14 podaje: Budżet m. Kłajpedy na 1926 r. przyjęty zo-
stał wywokości 7,169,880 litów czyli jest o 1¹/₂ milj. lit. wyższy
od budżetu m. Kłajpedy z r. 1925. Budżet całego kraju Kłajpedzkiego
na 1926 r. nie został jeszcze przyjęty z powodu nieunormowania
prac sejmiku,--

S p r a w a p o ż y c z k i z a g r a n i c z n e j. -- Nie-
zeleżnie od układów z "Foundation Company", które jak podawaliśmy
w zeszłym numerze Biuletynu zostały zerwane rząd litewski pod-
jął układy o pożyczkę w wysokości 15 milionów dolarów z firmą
amerykańską "Foreign Trade Securities Company Ltd" oraz z jed-
nym z poważnych banków londyńskich /pożyczka w wysokości 2 milj.
funt. sterl. / Do porozumienia wszelako nie doszło, a to z powodu
nieprzystępności warunków stawianych przez firmę amerykańską
i bank londyński,--

B i l a n s B a n k u L i t e w s k i e g o z d n. 31/I,
1926 r. /Lit. równa się 0,10 dol. U.S.A./
Aktywa:

Ogólny zapad złota	32,243,977,24.
Monety srebrne	4,540,624,--
Monety skarbu państwa	1,826,715,72.
Waluta obca	29,278,922,76.
Dyskonto i pożyczki	50,140,219,03.
Inne aktywa	26,275,883,48.

Pasywa:

B i l a n s : 144,306,342,23,--

Kapitał akcyjny	12,000,000,00.
Kapitał zapasowy	625,000,--
Banknoty w obiegu	79,404,490,54
Depozyty i wkłady	24,721,909,72.
Inne pasywa	27,554,941,97.

B i l a n s : 144,306,342,23.

U k ł a d h a n d l o w y z F i n l a n d j a. -- Został
opracowany projekt układu handlowego z Finlandją. Projekt ten
będzie wkrótce złożony w Gabinetie Ministrów i po uzyskaniu apro-
baty przedłożony rządowi finlandzkiemu. Ponieważ jak twierdzi
"Lietuva" znacznych różnic w zapatrywaniu co do stosunków hand-
lowych między obu państwami nie istnieje, można się spodziewać,
iż układ zostanie szybko podpisany,--

**R a d a E k o n o m i c z n a p r z y M i n i s t e r s t-
w i e F i n a n s ó w.** -- "Trimitas" podaje: Przy Ministerstwie
Finansów powstaje Rada Ekonomiczna, której zadaniem będzie roz-
patrywanie wszelkich bieżących spraw polityki ekonomicznej. Ra-
da składa się z 12-stu członków, 6-ciu z nich mianuje minister
finansów, zaś pozostałych 6-ciu delegują towarzystwa badań nad
gospodarką litewską,--

W i z b i e h a n d l o w o - p r z e m y s ł o w e j. -- Na
walnem zgromadzeniu członków Izby handlowo-przemysłowej 18 b.m.
odbyły się ponowne wybory Prezydium, w skład którego weszły te
same osoby: p. Dobkiewiczus jako prezes, A. Wosylus i inż. Ożyński
jako wiceprezesa, dr. Draugelis skarbnik, i inż. Rogiński sekretarz

Na posiedzeniu obrano pozatem komisję rzeczowników, która będzie brała udział w naradach ekonomicznych litewsko-łotewskich.-

Z a b i e g i o w z m o ż e n i e t r a n z y t u t o - w a r o w e g o p r z e z L i t w ę .-Elta ogłasza następujący komunikat: Pomimo, iż oddawna istnieje konwencja, zawarta między Litwą, Niemcami i ZSSR w sprawie bezpośredniej komunikacji towarowej, jednak ruch towarów przez terytorjum Litwy był dość słaby. Wobec tego z inicjatywy kolei litewskich do programu konferencji kolejowej, która się odbyła w Królewcu w lutym r. 1925 została wprowadzona sprawa środków potrzebnych do ożywienia komunikacji towarowej przez Litwę.- Na konferencji powzięto szereg uchwał w sprawie taryfy i innych. Uchwały te ~~na~~ po ratyfikowaniu przez rząd zaczęły obowiązywać od końca lipca 1925 r. Skutki zaraz się okazały. Już w przeciągu sierpnia i września roku ub. przeszło przez Litwę tranzytem 127 wagonów towarów, zaś od 1-go października 1925 r. do 1 stycznia 1926 r. tranzytem przeszło 3294 wagony, z liczby tej z ZSSR do Niemiec - 992 wagony, z Niemiec do ZSSR - 2303 wagony. Ogólna waga przywiezionych towarów wynosi 37,180 tonn, za przywiezienie których do kasy kolei litewskich wpłynęło 1,000,080 litów.- W lutym tranzyt jeszcze bardziej się zwiększył: do 16 lutego przeciętnie przewożono tranzytem po 34 wagony na dobę, w przyszłości zaś należy się spodziewać zwiększenia ruchu: Zarząd kolei litewskich posiada wiadomości, iż wkrótce z ZSSR do Niemiec zostanie przewiezione do Niemiec 5000 tonn konopi i 3000 ton lnu; prócz tego spodziewanym jest transport zboża z ZSSR do Niemiec, który w grudniu i styczniu był zupełnie przerwany.-

E m i s j a b a n k n o t ó w 1,000 l i t o w y c h .- W tych dniach Bank Litewski wypuszcza w obieg nowe banknoty w odcinkach po 1,000 litów.-

c/Kronika z zakresu spraw polskich i in. mniej.

R e z o l u c j a s t r o n n i c t w a n i e m n e c k i e g o w L i t w i e w s p r a w i e w y p a d k ó w k o ś c i e l n y c h .- Ostatni zjazd delegatów stronnictwa niemieckiego w Litwie w dyskusji nad wypadkami kościelnymi w Taurogach stwierdził, iż wydane w ostatnich czasach zarządzenia administracyjne, które są skierowane przeciwko swobodom kościelnym, zadają cios samorządowi kościelnemu, zagwarantowanemu przez konstytucję, skutkiem czego spokój w kraju jest pogwałcony.-

U r o c z y s t e n a b o ż e ń s t w o p o l s k i e w k o ś c i e l e s w. T r ó j c y .-W święto Matki Boski Gromnicznej w kościele parafjalnym św. Trójcy odbyło się uroczyste nabożeństwo, urządzone przez Polaków Kowna. Tłum rozmodlonych wierznych wypełniał kościół, zanosząc przed Pana Zastępów prośby błagalne o polepszenie doli ludu jego, który w modlitwie głoszonej bez przeszkód w ojczystym słowem polskim, pragnąłby zawsze tylko znaleźć ukojenie w bólu swym i troskach. Nabożeństwo było uświetnione przez chór polski, istniejący przy kościele św. Trójcy pod kierownictwem p. Wołkowyckiego. Spiewom towarzyszył doskonały akompanjament długoletniego organisty kościoła p. Leśniewskiego oraz orkiestry rżniętej.-

d/Kronika polityczna.-

Z m i a n a u s t a w y w y b o r c z e j d o s e j m u .- Elta donosi: Gabinet Ministrów na posiedzeniu 16 lutego przyjął "Zmianę ustawy wyborczej do Sejmu". Zostaje utworzony 10-ty okręg wyborczy - kraju Kłajpedzkiego z centrum w Kłajpedzie.-

Z w o ł a n i e k o n w e n t u S e n j o r ó w .- Marszałek Sejmu dr. J. Staugajtis zwrócił się do wszystkich frakcji sejmowych z następującym pismem: "§ 33 statutu sejmowego przewiduje utworzenie Konwentu Senjorów dla rozważania ogólnego planu pracy sejmowej, ustalenia przepisów dotyczących wewnętrznego porządku w Sejmie i t. d. Na podstawie uchwały prezydium Sejmu z dn. 10 lutego proszę frakcje sejmowe poddać rozważaniu, w jaki sposób na być utworzony Konwent Senjorów.-

nie ...

o ...

...

...

...

...

...

Prezydium Sejmu wkrótce zaprosi przedstawicieli frakcji sejmowych na wspólną z Prezydium Sejmu naradę w powyższej sprawie". Chociaż statut Sejmowy przewiduje istnienie Konwentu Senjorów, jednak dotychczasowi Marszałkowie Sejmu z obozu chrz. dem. ks. Staugajtis, p. Bistras i p. Petrulis - niewiadomo dla jakich przyczyn, zwołanie takiego nie uważali za potrzebne.-

Odrzucenie projektu ustawy o zniesieniu stanu wojennego.- "Lietuvos Zinios" N. 45 podają: Dnia 23 lutego na posiedzeniu sejmowym rozpatrywano między innymi projekt ustawy o zniesieniu stanu wojennego. Większością głosów bloku rządzącego projekt zwrócony został komisji prawnej, a tem samem umorzony.-

Wniosek o zakończenie sesji sejmowej.- Na wtorkowym posiedzeniu Sejmu dn. 23 lutego Marszałek dr. J. Staugajtis oświadczył, iż do łaski marszałkowskiej wpłynął wniosek o zamknięcie sesji sejmowej. Ze względu na wielką ilość nierozpatrzonej jeszcze ustaw Marszałek nie chce brać na siebie odpowiedzialności za decyzję w tej sprawie i zwołuje we czwartek posiedzenie Prezydium Sejmu, które poweźmie ostateczną uchwałę. Ponieważ całe Prezydium z wyjątkiem Marszałka składa się z przedstawicieli bloku chrz. dem. przeto sprawa zakończenia sesji jest z góry przesadzona. Jak należy przypuszczać, niezadługo będzie zwołana nowa sesja, na której większość chrz. dem. postara się o wybór Marszałka ze swego łona.-

e/Kronika z zakresu robót publicznych.-

Budowa portu rybackiego przy ujściu rz. Świętej.- "Rytas" podaje: Budowa portu rybackiego przy rz. Świętej została zawieszona ze względu na mrozy. Burze morskie nie uszkodziły zabezpieczonych uprzednio nasypów. Na przyszłość również nie grozi tym ostatnim niebezpieczeństwo. Przy porcie wzniesiono stację meteorologiczną oraz dwie stacje do pomiarów poziomu wody.- Roboty ziemne zamierza się ukończyć w lipcu 1926 roku.-

f/Kronika komunikacyjna.

Udogodnienie komunikacji międzynarodowej Ryga - Kowno - Królewiec - Berlin.- Prasa litewska ogłasza następujący komunikat: Od 15 maja zostaje zmieniony rozkład ruchu pociągów osobowych komunikacji międzynarodowej. Pociąg pospieszny Ryga-Berlin, który obecnie odchodzi z Kowna w jedną stronę o godz. 11 min. 30, w drugą o godz. 4 min. 10 popołudniu, od dnia 15 maja będzie odchodził z Rygi o godz. 9 min. 25 wiecz., przez Kowno przejdzie o godz. 5 min. 25 rano, przez Królewiec - o godz. 10 min. 10 r. i przyjedzie do Berlina o godz. 7 min. 12. W kierunku odwrotnym - z Berlina wyjdzie o godz. 9 min. 57 rano przez Królewiec przyjdzie o godz. 7 min. 30 w., przez Kowno - o godz. 12 min. 40 w nocy i przyjedzie do Rygi o godz. 8 min. 58 r. Będzie więc można jechać do Berlina z powrotem w dzień; prócz tego można będzie zjechać do Królewca i wrócić tego samego dnia, wreszcie na odbycie podróży do Rygi i z powrotem trzeba będzie zużyć 30 godzin, z których jadący będzie mógł przebyć w 12 w Rydz

Nowe agencje pocztowe.- Trinitas podaje: Uruchomione zostały nowe agencje pocztowe w Inturkach /pow. uciański/ oraz Zielonej /pow. Wołkowyski/.-

g/Kronika emigracyjna.

Emigracja do Kanady.- Oprócz Argentyny, Brazylii, Francji i innych krajów robotnicy litewscy zaczęli wyjeżdżać również do Kanady. W tych dniach z Kłajpedy wyruszyła pierwsza partja robotników rolnych w liczbie 20 osób do Kanady /Halifax/. Robotnicy pochodzą z różnych powiatów kraju kłajpedzkiego i udali się na obczyznę na roboty rolne.-

Wojna światowa 1939-1945

Przedmiotem niniejszego raportu jest analiza sytuacji politycznej i wojskowej w Europie Środkowej w okresie od września 1939 roku do końca 1940 roku. W tym czasie nastąpiła podległość państw Europy Środkowej i Zachodniej, co miało poważne konsekwencje dla bezpieczeństwa międzynarodowego.

W tym celu należy przeanalizować zmiany w układzie sił politycznych i wojskowych, które miały miejsce w tym okresie. W szczególności należy zwrócić uwagę na rolę państw ośrodkowych i ich relacje z mocami światowymi.

W tym celu należy przeanalizować zmiany w układzie sił politycznych i wojskowych, które miały miejsce w tym okresie. W szczególności należy zwrócić uwagę na rolę państw ośrodkowych i ich relacje z mocami światowymi.

W tym celu należy przeanalizować zmiany w układzie sił politycznych i wojskowych, które miały miejsce w tym okresie. W szczególności należy zwrócić uwagę na rolę państw ośrodkowych i ich relacje z mocami światowymi.

W tym celu należy przeanalizować zmiany w układzie sił politycznych i wojskowych, które miały miejsce w tym okresie. W szczególności należy zwrócić uwagę na rolę państw ośrodkowych i ich relacje z mocami światowymi.

W tym celu należy przeanalizować zmiany w układzie sił politycznych i wojskowych, które miały miejsce w tym okresie. W szczególności należy zwrócić uwagę na rolę państw ośrodkowych i ich relacje z mocami światowymi.

W tym celu należy przeanalizować zmiany w układzie sił politycznych i wojskowych, które miały miejsce w tym okresie. W szczególności należy zwrócić uwagę na rolę państw ośrodkowych i ich relacje z mocami światowymi.